

Isten Szava egy teljes elkülönülésre hív a hitetlenségtől

(God's Word calls for a total separation from unbelief)

1964. január 21. Phoenix, AZ

1 Maradjunk állva, csak egy pillanatra most imádságra. Hajtsuk meg a fejünket. Szeretném tudni, hogy van-e bárki a mi gyülekezetünkben ma este, aki szeretné, hogy megemlékezzünk róla imádságban? Tudassátok a kérésüket, hogy felemelitek kezeteiket Istenhez. Rendben. Hát bizony.

Mennyei Atyánk, mi közeledünk a Te nagy Szentségedhez ma este az Úr Jézus Nevében, ezzel az ígérettel, hogy, „Ha bármit kértek az Én Nevemben az Atyától,” megadatik. Tudjuk, hogy Ez igaz, mert Ez a Te Igéd. Itt vagyunk imádkozva a beteg gyermekeidért, próbálva meglátni mit tehetnénk a hit ösztönzésére. Imádkozom, Atyám, hogy Te bátoríts nagyon bennünket. Adj meg minden kérést, amit tudattak a kezük felemelése által. És talán néhányuknak van kéréseik, akik nem emelték fel a kezüket, Atyám, imádkozom, hogy ők is megkapják. Kapj dicsőséget a mi összejövetelünkből ma este, a Te Nevedben, imádkozunk. Ámen.

Leülhettek.

Azt hiszem, én vagyok az egyetlen bűnös ezekért az átültetésekért. De mindig attól félek, hogy az én rekedtségem, nem beszélek elég hangosan, hogy ti... Hallatok engem hátul, hátul, rendben most? Hátul hallatok mind jól? Igen, vagy nem? Rendben. Ez remek.

Most nagyon boldogok vagyunk, hogy ma este újra itt lehetünk, csak ezt megelőzően jött egyezmény a Teljes Evangéliumi Üzletemberekkel. Mi előre tekintünk nagy áldásokért ebben az időben. Imádkozom, hogy a Szentszellem tegyen valamit közöttünk ma este, hogy mindannyian leszünk fent a felhőkbe, mondhatjuk, amikor a gyülekezet megkezdődik (elindul). És mi vagyunk... A gyülekezet, a mi összejövetelünk, nem csak annyi hogy találkozzunk egymással, de mi a Szentszellem erejében jövünk össze. Ez, amit a gyülekezet hoz. Mi jövünk találkozni Vele. Ez a mi fő célunk az összejövetellel, találkozni Vele.

Olyan boldog vagyok ma este, hogy látom a szószéknél sok barátomat, kezdenek összegyűlni: Row testvér, és találkoztam King testvérral, és itt Brown testvér, Clayton testvér, ó, mindegyik; ők mind az én barátaim. És ezek jó szolgák a városban, itt, nekem évek óta van ez a közösség, és mi biztosan hálásak vagyunk mindegyikükért.

És most nem tudom pontosan mi a program, de én vagyok... a szolgálatokért. A férfiakkal itt, mint Brown testvér, és ezek a férfiak beszéljenek, biztos vagyok benne, hogy meg

lesztek áldva a prédikálás idejében, a gyülekezetben. Én tettem egy kis fogadalmat, hogy ahelyett, hogy tartanám az embereket olyan hosszan, inkább imádkozhatnék többet a betegekért. Talán mindenki az összejövetelen ismeri az összejövétel természetét, tudják, mi történik. Ezért nem éreztem, hogy idegenek között vagyok, vagy valaki, aki nem ismeri a kis szolgálat fajtát, amit az Úr adott nekem ma. Szóval, én csak teszem az üzenetemet nagyon egyszerűvé minden este, és megpróbálom harminc perccé tenni, amikor mi két órát csináltunk. Szóval ez egy eléggé, eléggé különböző. Ez elég nehéz, amikor elkezdted egy gondolatot, aztán fordulj el attól. De próbálok elhagyni egy kis bizonyosságot a történetekről.

És holnap este beszüntetjük a gyülekezet előtti elő szolgálatunkat, imádkozva a betegekért. Tegnap este teljesen el kellett hagyni egy néhányat, akiért nem tudtam imádkozni. Nekünk volt tegnap este imasor, és az Úr egy nagyszerű válasz adott nekünk. Még egyszer. Hiszem, hogy sokan, sok ember meggyógyult, de sokat elhagytam közülük, akiknek volt kártyájuk, még. Úgyhogy én megígértem, hogy imádkozok értük ma este, és ezt szándékozom tenni. És majd holnap este, nos, fogunk imádkozni a többiért, ha az Úr akarja. Látjátok.

Most pedig lapozzuk a Szentírásokban, egy néhány Szentíráshoz, amit kiírtam ide, mert amit én (ha nevezném egy szövegnek, nem tudnám, hogy szövegnek nevezik-e vagy nem, de csak egy szövegért), én akarom venni ezt: *Isten Szava egy teljes elkülönülésre hív a hitetlenségtől.*

2 És most szeretnék olvasni a Bibliából, Mózes Első Könyvéből, Mózes Első Könyve 13-ik fejezetéből, és az 5-ik verssel akarjuk kezdeni olvasni. Én csak szeretek az Igéből olvasni. Mert amit mondok, megghiúsulhat, az egy ember. De ha én csak olvasom ezt az Igét, amint Ő mondja, nem tud hibázni. Így akkor én tudom, hogy jó fog kijönni abból, ha nem több mint csak olvassuk az Igét. Kezdjük a 13 fejezet 5. verssel.

De Lótnak is, aki Ábrámmal ment, voltak juhaj, marhái és sátrai.

És az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Mivel sok jószáguk volt, nem lakhattak együtt.

Össze is vesztek Ábrám jószágának a pásztorai Lót jószágának a pásztoráival. Akkor még a kánaániak és a periziek is ott laktak azon a földön.

Azért Ábrám ezt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztoraid között, hiszen rokonok vagyunk!

Hát nincs előtted az egész ország? Válj el tőlem! Ha te balra tartasz, én jobbra megyek, ha te jobbra mégy, én balra térek.

Ekkor Lót körülnézett, és látta, hogy a Jordán egész környéke bő vizű föld. Mert mielőtt elpusztította az Úr Sodomát és Gomorát, egészen Cóarig olyan volt az, mint az Úr kertje, mint Egyiptom földje.

Lót tehát a Jordán egész környékét választotta magának, és elindult Lót kelet felé. Így váltak el egymástól.

Ábrám Kánaán földjén lakott, Lót pedig a Jordán környékén levő városokban telepedett le, és egészen Sodomáig sátorozott.

A sodomai férfiak pedig igen romlottak és vétkesek voltak az Úr előtt.

Az Úr ezt mondta Ábrámnak azután, hogy Lót elvált tőle: Emeld föl tekintetedet, és nézz szét arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra.

Azt az egész földet, amelyet látsz, neked és a te utódaidnak adom örökre. [Új fordítás]

3 Most a gondolat, Isten Szava hív egy teljes elkülönülésre! Ezt csak akkor ismerjük, ha olvassuk az Igét, és látjuk, hogy az Ige Önmagát megnyilvánítja.

4 Most a kezdetben, Mózes Első Könyve 1:3-ban ezt találjuk. „Sötétség volt a földön. És Isten Szelleme mozdult a vizeken. És azt mondta, 'Legyen világosság,' és lett világosság. És Isten látta, hogy a világosság jó; és Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől.” Tehát az Isten Igéje elkezdte elválasztani a világosságot a sötétségtől kezdettől fogva, így maradt ez a mai napig.

5 Amint tegnap este mondtam Jézusról, amikor Ő csak tizenkét éves volt. És az anyja tévedett, akit Isten anyjának állítanak az emberek, és hogyan mondta az asszony, „Miért, apád és én könnyekkel kerestünk.”

6 És gyorsan, mivel Ő volt az Ige, azt mondta, „Nem tudod, hogy Nekem Atyám dolgaival kellennem?”

7 Látjátok, az anyja azt állította, hogy Ő József fia, de Ő nem volt József fia. Ha József fia lett volna, vele lenne; de Ő az Atyával volt, az Ő dolgaival. Tehát az Ige mindig javító és mindig igaz, és az Ige mindig ki fog javítani minden rosszat.

8 Most amikor a föld... Isten a földet akarta használni, és az teljes sötétségben volt. Az Isten Szelleme megszólalt, és azt mondta, „Legyen világosság,” és Ő elválasztotta a világosságot a sötétségtől. És Ezt azóta is folyamatosan teszi, elválasztja a Világosságot a sötétségtől. Isten Igéje szintén elválasztotta a vizet a földtől kezdetben. Isten beszélt, és a víz el volt választva a földtől. Tehát Neki volt egy oka arra.

9 Isten sohasem szól egy Igét, hacsak nincs egy oka kimondani ezt a szót. Ő nem olyan, mint ti és én, hogy mi csak... vagy főleg én, hogy olyan sok ostoba dolgot beszélek. Isten

minden kimondott szava egy jelentéssel bír, és valami, amit Ő próbál megvalósítani, és Ő meg fogja valósítani az Ő Igéje által. És Ő pontosan azt fogja megtenni, amit mondott, hogy fog tenni.

10 Most, ha Isten azt mondta, „Legyen világosság,” és ott nem volt világosság, akkor az nem, azt nem Isten mondta. Látjátok?

11 Amikor Isten mond valamit, Neki muszáj alátámasztani, amit mond. És amikor Isten Igéjének volt egy igazolása, az Igének van egy igazolása, hogy az Világosság. Most az Ige Önmagában nem világosság, amíg Ez nem egy igazolt Világosság.

12 Ha Isten azt mondta, „Legyen világosság,” és nem volt világosság, akkor az nem Isten Igéje volt. De amikor világosság fakadt a földre, az megmutatta, hogy az Ige volt igazolva, és az világosság volt.

13 Most ma, ha Isten tett egy ígéretet, és amikor ez az ígéret igazolva van, akkor ez Világosság. Ez a napnak világossága, amikor az Ige igazolva van, az Ige arra az órára igazolva.

14 Akkor Istennek volt egy föld, hogy növényeket növelessen rajta, és Ő akart embereket a földre, és aztán Ő szólt és elválasztotta a vizeket a tengertől.

Akkor szintén elválasztotta kezdetben az életet a haláltól.

15 Most, ha hiszünk Isten Igéjében, akkor az Élet Igéje nekünk; de ha megkérdőjelezzük az Isten Igéjét, az halál számunkra. Mert Isten szólt, ki tagadhatná Azt? Látjátok? És ha megkérdőjelezzük Isten Igéjét, akkor Az halállá válik.

16 Mint Éva, nos, Éva megkérdőjelezett egy kis szakaszt Isten Igéjéből, és mit okozott az? Mindezt a bajt okozta, ami nekünk van. Ha Ő maradt volna az Ige mögött, a megerősített Ige mögött, az Istennek teljes fegyverzetében, és nem kételkedik, akkor sohasem történhetett volna azon a módon, soha nem lett volna így. De látjátok, ott bejött a halál.

17 Aztán Istennek is volt egy jóvátétele. Irgalmas hozzánk, Ő elfogadott egy helyettes halált az ő halálukért, amelyet mindkettő...

18 Ő elválasztotta az életet a haláltól szintén az Édenkertben, és Ő az Igéje által tette.

19 És ma Ő ugyanezt teszi. Amikor mi teljes sötétségben vagyunk, amint mondtam vasárnap, sötétség van a földön, az embereken, és teljes sötétség. Mindezek közepette Ő még szólja az Életnek Igéjét azoknak, akik akarják hinni Azt. És most azt találjuk, hogy ha...

20 Jézus folyamatosan azt mondta nekünk, hogy van egy elválasztás. És azt találjuk, hogy az utolsó dolog, ami jövendölve van az emberi fajnak a végső nagy Nap előtt, amikor

beleszállunk Isten Jelenlétébe, lesz egy végső elkülönítés. Ő el fogja választani a juhokat a kecskéktől.

21 Isten folyamatosan elkülönít, elválaszt, és éppen ezt teszi ma este is. Mindig ezt teszi. Láthatjátok ezt minden összejövetelen. Ő elkülöníti a hitet a hitetlenségtől. Ő beszél. Ő kijelenti Magát azoknak, akik hinni fognak Neki és hisznek Benne.

22 Most megtudjuk a Mózes Negyedik Könyvében, a 6. fejezetből, hogy egy Nazireusi elhívás, egy Nazireus el volt hívva, hogy elkülönítse magát az egész világtól, Isten Igéjéhez. Ez egy Nazireusi elhívás, elkülönülés.

23 Megtudjuk, hogy Sámson egy Nazireusa volt az Úrnak, és ő el volt különülve... egy jel által. És ez volt az ő jele, hogy hosszú hajat viselt, hét hajfürttel. Ez volt egy elkülönülésnek a jele, hogy ő el volt hívva egy célra.

24 És nem akarom elkezdni ezt, mert azt mondtam, hogy... csak egy pár percet fogok beszélni.

25 De azt gondolom, ma, amikor látjuk a mi testvérnőinket hosszú hajat viselni, ahogy a Biblia mondja, hogy nekik kellene, azt gondolom ez egy Nazireusi jel, hogy ők követni akarják az Urat. Tudom, hogy ez unalmasnak hangzik, és akarom, hogy menjetek haza, nézzétek meg, mert így van. Úgy néz ki, mintha valaki megpróbálná tenni, hogy tartsatok valamit, amit Isten mondott azoknak tenni. Nem számít mennyi az ára, hogy a világ mit mond erről ott kint, vagy hányan gúnyolnak, vagy kinevetnek, vagy kritizálnak, az nem zavar egy személyt, aki teljesen el van különülve a világnak dolgaitól, az Isten dolgaihoz. Ők engedelmeskedni fognak az Igének, és elkülönítik magukat a világ dolgaitól, mert az Ige elkülöníti őket.

26 Tudom, hogy kritika alá vetnek. De ha nem kritizálnának, akkor valami rossz lenne. A világ mindig ismeri a sajátját. De amint mondtam, emlékezzetek rá, a kritika Isten Igéje miatt, csak kegyelmének növekvő fájdalmai. Ez azt mutatja, hogy elkülönítettétek magatokat, hogy egy Keresztény legyetek, hogy úgy cselekedjete, mint egy, hogy úgy éljete, mint egy, hogy engedelmeskedjete Isten minden Parancsolatának. És ez egy Nazireusi fogadalom elkülönülésre, egy hívás Istentől, hogy elkülönítsétek magatokat a világ dolgaitól.

27 Én hiszem, hogy ma este minden férfi és nő, minden fiú és lány, aki Isten Szellemétől született, az Úrnak egy Nazireusa; mert ők elkülönítették magukat azoktól a dolgoktól, a világ gondjaitól, és bármit is mond a világ.

28 Ebben a városban éltek, ahol nagyszerű iskolák vannak. És látjuk, hogy a nemzetünk magasabb színvonalú oktatásra törekszik; ami rendben van, semmit nem mondok erről, de az oktatás nem adhat üdvösséget. Egy tudós elhasíthat egy búzaszemet és megmondhatja nektek hány különböző vegyi anyag van benne, de nem tudja megtalálni a

benne levő életet. Az oktatás megtaníthat titeket, vagy taníthat matematikát, és taníthat történelmet és bármit még, de nem hozhat Világosságot nektek. Az oktatásokat nem fogja ezt tenni.

29 Istennek van egy módja (útja) arra, hogy Világosságot hozzon nektek: ez az, amikor készen álltok arra, hogy elválasszátok magatokat a világ minden dolgaitól és a világ minden gondjától, és csak Isten megígért Igéjéhez ragaszkodtok.

30 Pál az Úrnak egy Nazireusa volt. Ő el volt különülve az ő ortodox gyülekezetétől, az élő Isten Igéjéhez.

31 Áron az Úrnak egy Nazireusa volt. Ő el volt választva a testvérei közül, hogy viselje a születési drágaköveket és, hogy főpap legyen.

32 Ez egy teljes elkülönülés. Mi nem mehetünk vissza a világba soha többé, vagy bármi közünk legyen a világhoz, csak Istenhez ragaszkodjunk. Jézus jön egy Menyasszonyért, egy Asszonyért, egy Gyülekezetért, aki el van különülve a világ dolgaitól, vagy a világ gondjaitól. Ő el van különülve ettől a modern kor divatjától, amiben élünk. Ő el van különülve a gyülekezetek hagyományaitól és gondjától. Ő el van választva csak Istennek, és Isten az Ige. És amint a férj és feleség egy, úgy a Menyasszony és az Ige Eggyé vált, mert az Ige él a Menyasszonyon keresztül. Így van. Ez az ő megbízólevele. Ez az ő azonosítása.

33 Ha címem volna egy Ph. D. vagy LL. D., és megmutatnám nektek egy bizonyos szervezet vagy néhány iskola megbízólevelét, akkor az iskola felismerné a megbízólevelét.

34 De az egyetlen megbízólevél, ami egy hívőnek van, az Istennek Igéje élve őbenne, kijelentve, hogy Jézus Krisztus abban a személyben él. Ez egy elválasztott Nazireusa az Úrnak, elkülönülve az Ige miatt. A Biblia azt mondja, „Az Isten Igéje élesebb, mint egy kétélű kard, szétvágja, elválasztja, a velőt a csonttól és felismeri a szívben lévő gondolatokat.” Ez az oka annak, hogy Jézus az emberekre tekinthetett és felismerte, amit ők gondolnak; Ő volt az Ige.

35 Nos, az első Ádám, aki a világba született, vagy nem született, hanem Isten által teremtetett, az első Ádám elválasztotta magát az Igétől az ő feleségéhez. Most, ha ő akart volna, maradhatott volna az Igével. De elválasztotta magát az Igétől, hogy a feleségével legyen.

36 Pontosan ez az, amit a közönséges testi gyülekezeti tag tesz ma, elválasztják magukat az igaz élő Igétől, hogy megmaradhassanak az ő gyülekezetükkel. Ahol... Éva megkérdőjelezte az Igét, hogy Isten megbünteti-e vagy sem. Sátán megkérdőjelezte; Éva elhitte.

37 És akkor, amikor a mai gyülekezetek megkérdőjelezzik az Igét, „Ő ugyanaz? Ő még mindig él az Ő Gyülekezetében, és megteszi az Ő jeleit és csodáit, amit tett, amikor itt volt a földön, amit olyan biztosan megígért nekünk Szent János 14:12-ben?”

38 „Aki hisz Bennem, a cselekedeteket, amit Én teszek, ő szintén tenni fogja, sőt még nagyobbakat fog tenni, mert Én az Atyához megyek. Ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek.” Fogják követni azokat!

39 A kérdése az ma az embereknek, „Ő valóban azt gondolja (tényleg azt jelenti)?” És amikor elfogadjátok azt, amit a gyülekezet mond, „Ő valóban azt gondolja?” akkor ugyanabba az állapotba kerültök, mint Ádám, egyesítitek magatokat ennek a világnak gyülekezetével, az asszonnyal, és elválasszátok magatokat az áldásaitól, amelyeket Isten megígért minden hívőnek, aki elválasztja magát a világtól az Igéhez. Nos, ez az Igazság.

40 Kiváltság élnünk abban a napban, amikor Isten Igéje, amelyet láttunk osztályrészként minden korszakon keresztül, hogy bizonyos dolgok megtörténnek. És amikor ez az osztályrész van, az ember néha csodálkozik, hogyan ez fog történni. A professzoroknak saját elgondolásuk van. De az ő korukban Isten mindig elküldte az Ő prófétáját. És az Úrnak Igéje a prófétához jön és igazolja az Igét annak a nemzedéknek. És a próféták mindig Nazireusok voltak, elkülönültek mindentől, hogy engedelmeskedjenek Isten Igéjének.

41 Nem emlékeztek mit mondott Péter és János, „Helyes volna-e nekünk embernek engedelmeskedni, vagy Istennek?” Amikor megkérdőjelezték őket a Pünkösdi élményről (megtapasztalásról).

42 Most az első ember elválasztotta magát, az első Ádám az Igétől, hogy menjen az ő feleségével, megkérdőjelezte, hogy Isten megtartja-e az Ő Igéjét vagy sem.

43 Milyen egy tökéletes típusa (mintaképe) a mai langymeleg, testi gondolkodású hívőnek, aki még mindig ragaszkodni akar, ahhoz, amit az ő hagyományai mondanak, ahelyett, hogy venné, amit az Ige mond. Egy nagyon valódi típus! Ő elválasztódott az ő feleségéhez. A testi hívő elválasztódik az Igétől a gyülekezethez.

44 De amikor a Második Ádám meg volt teremtvén egy asszony méhében, és eljött a világba, Ő Isten Igéjének volt egy Nazireusa, Ő el volt különülve a világtól az Igéhez. Most a Zsidókhoz írt levél 7. fejezet 26. verse azt mondják nekünk, hogy a papok folyamatosan meghaltak, de ez a Jézus szent volt és elválasztott a bűnösöktől.

45 Bűn az „hitetlenség.” Nem volt hitetlenség található Benne egyáltalán. Amikor Ő itt volt a földön azt mondta, „Ki ítélhet (vádolhat) Engem bűnnel?” Bűn az „hitetlenség.” „Ha nem tettem meg pontosan azt, ami meg volt prófétálva erre a korra, ha én nem teljesítem azt a követelményt, amit a Messiásnak el kell végezni, akkor ne higgyetek Nekem.” Azt mondta, „Kutatjátok a Szentírást, mert azt gondoljátok, hogy Azokban van

Örökkévaló Életek, és Ők Azok, akik bizonyóságot tesznek Rólam,” elmondják nektek Kicsoda Ő.

46 Mert Éden óta volt prófétálva, hogy jönni fog egy Megváltó. A próféta azt mondta, hogy Ő egy szűztől fog születni, és hogy Őt „Immánuelnek” fogják hívni.

47 És Ő szintén volt, „a Tanácsos, a Békességnek a Fejedelme, Hatalmas Isten.” És ezért vádolták Őt, hogy Magát Istenné tette. Ő volt Isten, és Ő volt, „a Békesség Fejedelme, a Hatalmas Isten, és az Örökkévaló Atya.”

48 Nincs más Atya, csak Ő, szellemi értelemben. Ő az egyetlen Atya, mindannyiunk Atyja. És azt találjuk Ő minden hívőnek Atyja, mindenkinek, aki hinni fog az Ő Igéjében. Mert Ő teljesen el volt különülve (választva) a gyülekezettől, az ő hagyományaitól, az ő anyjától, a világtól, és csak azt tette, ami tetszett az Atyának.

49 Most Ő egy különböző személy volt Ádámtól. Nem számít, amikor bárki kétségbe vonta; hogy Ő az Ige, az Ige volt mindig a kezdettől. És Ő bebizonyította, hogy az Ige igaz volt.

50 Amikor Sátán próbálta Azt bemeszelni Neki, és azt mondta, „Ez van megírva...”

51 Ő azt mondta, „Igen, és ez szintén meg van írva...” Ő ellenállt Sátánnak az Igén, mert az, ami Ő volt, az Ige.

52 A Bibliában, 1. János, Szent János az első fejezetben azt mondta, „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige volt Isten. És az Ige emberi testé lett, és közöttünk lakozott.” Ő ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké.

53 Ez mindig kapcsolatban áll Isten kimondott Igéjével, Isten ígéretével egy napra. És amikor ez eljön, annyira szokatlan (rendkívüli), amíg az emberek aligha tudják megragadni, mert annyira benne vagyunk a saját formáinkba és elképzeléseinkbe, hogy nehezett tudjuk megérteni (megragadni), mi az Igazság.

54 Gondolom, hogy ez nagyon érvényes Józsefre, a Mária napjaiban, az ő anyaságában. Ő anyává lett. És József szerette őt, és kívánt hinni. Ő egy igazságos ember volt, egy jó ember, és ő akarta hinni azt a történetet, amit Mária mondott neki, de még mindig volt egy kérdés, hogy, „Nos, ő egy jó asszony.” Kétségtelen, hogy Mária elmagyarázta neki Gábriel látogatását nála. És ő egy igaz ember volt, Dávid leszármazásában.

55 És mégis, Mária úgy nézett ki, mintha próbálta volna felhasználni Józsefet egy védelemre, hogy levegye az ő gyalázatát. Mert ha ő el volt jegyezve neki, és ebben az állapotban volt található, az ugyanaz, mint házasságtörés (Mózes ötödik könyve mondja nekünk így) és megkövezték volna a tettéért. És úgy nézett ki, mintha Mária használná őt egy védelemre.

56 És az ember egy jó ember volt, egy igaz ember, a Biblia mondja, hogy ő egy igaz ember volt. De ez az eset annyira szokatlan (rendkívüli) volt, hogy nem tudta megérteni. Nézett az ő kedves arcába, és az őszinteségét és becsületességét, amint elmondja az ő történetét. És nem kételkedett, de hazament az otthonába, vagy az ácsműhelyébe, azt mondja, „Nem látom, hogy hazudik, de az eset annyira szokatlan.”

57 Ha csak kutatta volna a Szentírást, hogy, „a szűz fogan”! Látjátok, annyira szokatlan volt neki, mert kívül volt a gondolkodásán, de ő (Mária) pontosan a Szentírásban volt.

58 És így van ez ma is, testvéreim, hogy a Jézus Krisztus feltámadásának ereje és az Ő erre az órára megígér Igéje olyan szokatlan (rendkívüli), hogy jó emberek megbotlanak benne. Ez túlságosan szokatlan. Azt mondják, a halottak feltámadnak, a vakok látnak, a süketek hallanak, a Szentszellem felismeri a gondolatokat, megjövendőli azokat a dolgokat, amelyek eljönnek, soha nem hibázott, egyszer sem. Ó, ők nem tudják, nem tudják megragadni (megérteni). Annyira szokatlan (rendkívüli), így azt mondják, „Nos, ez egy telepátia, vagy ez egy gonosz szellem,” pontosan úgy, mint abban a napban tették. Isten Igéjének a szokatlansága!

59 De amikor egy ember egy hívőnek születik a világba, ő egy Nazireussá válik, amikor elválassza magát bármitől, ami ellentétes az Igével. Egy teljes elkülönülés! Jézus azt mondta, „Én jöttem elválasztani egy férfit az ő feleségétől, kettészakítani egy családot. És aki nem veszi fel a keresztyét, és követ Engem, nem méltó, hogy Enyémnek legyen hívva.” Egy elkülönülés mindentől, bármely gyülekezettől, egy közösségtől, egy hittől, vagy családtól, vagy bármitől, ami közted és a hibátlan Isten Igéjében vetett hit között állna. Ha a lelked (a legbelső rész) nem fog kihangsúlyozni minden ígéretet erre az órára, egy „ámennel,” akkor valahol valami nincs rendben. Szükséged van egy elkülönülésre.

60 Tehát Jézus volt a testé lett Ige, és Ő teljesen el volt választva a bűnösöktől, a hitetlenektől, hogy az Ige Maga tökéletesen ömlött, és teljesen vezette Őt, amint Ő mondta, „Nem csinálok semmit, amíg nem látom az Atyát tenni azt először.” Kérdezték Őt dolgokról. Ő azt mondta, „Bizony mondom nektek, a Fiú nem tehet semmit Magában, hanem azt, amit lát az Atyát tenni.” És figyeljete, minden, amit mondott tökéletes volt. Neki nem volt kérdése arról, gondolata arról; az tökéletes volt. És az Ő tökéletes Igazsága mindig elválassza az Igazságot a tévedéstől.

61 Még akkor is, amit ismét idézem, újra, az Ő anyja mondta, „A te apád és én,” azok előtt a papok előtt, akiknek ő (nőnem) már bizonyította, hogy az egy szűztől született Fiú volt. De az ő bánatának pillanataiban...

62 Hogyan lehet egy tizenkét éves Fiú, nincs feljegyzésünk, hogy iskolába járt, hogyan lehetett az Ő intelligenciája olyan nagy, hogy vitát folytatott a papokkal, a bölcsekkel, a tanult emberekkel? És miért, amikor Mária hívta, hogy ez a József volt az Ő apja, gyorsan az Istennek Igéje... Ő volt elválasztva. Ő volt az Ige, és az Ige kijavította a hibát, „Nem

tudjátok, hogy Nekem Atyám dolgaiban kell lennem?” Ez nem volt csak az a kis tizenkét éves fiú. Ez volt Istennek Igéje, Ő beszélt a kisgyermek száján keresztül, hogy kijavítsa a hibát; elválasztott, mint Ő tette kezdetben, a világosságot a sötétségtől, az Igazságot a hazugságtól, az Életet a haláltól.

63 Ez egy elválasztás. Az Ige mindig megköveteli a teljes és egész elkülönülést, mindentől függetlenül. Jézus azt mondta, „Legyen minden ember szava egy hazugság; az Enyém legyen igaz.”

64 Minden korszakokon keresztül ugyanez történt. Ez egy elválasztó. Ő mindig elválassza az Ő népét a hitetlenségtől. Ő ezt tette a kezdetben; Ő ugyanezt teszi ma. Minden egyes próféta el volt választva a hitetlenségtől. Miért tették ők ezt, azért, mert az Úrnak Igéje jött hozzájuk.

65 Most azt hiszem egy este, valahol, talán itt volt vasárnap vagy tegnap este, hogy beszéltem arról, hogy mit jelent a „látnok” szó az Ószövetségben. Ez azt jelentette, hogy egy férfi, „egy jövőmondó, egy ember, aki elmondja a jövőbeli eseményeket.” És amikor pontosan megtörténnek, hiba nélkül, pontosan megtörténnek, amit mondott, akkor Isten azt mondta, „Figyeljete erre az emberre, vagy hallgassátok őt, tiszteljétek őt, mert Én vagyok vele.” Akkor ő volt az írott Igének Isteni értelmezője, mert ez volt az ő igazolásának (megbízólevelének) azonosítása, hogy ő volt Isten prófétája és az Ige jött hozzá. Ez igaz.

66 Most elválasztás. Az elválasztotta Ézsaiást a gyülekezeti világtól. Az elválasztotta Mózeszt a gyülekezeti világtól. Az elválasztotta a... összes nagy prófétát, a korokon át, a gyülekezeti világtól. Mert ők voltak... Az elválasztotta Jézust az Ő testvéreitől. Az elválasztotta az apostolokat annak a napnak gyülekezetétől, a farizeusoktól, sadduceusoktól, nagy emberektől, szent emberektől, jó emberektől, kitűnő emberektől, alázatos emberektől, olyan emberektől, akiknek több gyakorlatuk volt a Szellem gyümölcséből, mint Jézusnak.

67 De mi volt az Ő megbízólevele? Hogy az Ige Vele volt, annak a napnak megígért Igéje élt Rajta keresztül. Ő azt mondta, „Melyikőtök vádolhat Engem bűnnel? Melyikőtök mondhatja, hogy amit állítottam nem történt meg?” Mert ez megmutatta, hogy Ő az Úrnak egy elválasztott Nazireusa volt. Ő volt Maga az Úr testben.

68 Ábrahám szintén egy elválasztott személy volt a világtól, amikor Isten hívta Ábrahámot hetvenöt éves korában. „Válaszd el magad a te rokonaidtól és minden hitetlenségtől, és gyere ki egy Világba, ahol még soha nem jártál előtte és egy olyan nép közé, amit soha nem ismertél előtte. Gyere ki és válaszd el magadat mindenkitől, aki ellenkező lenne azzal, amit te hiszel, hogy legyél az Úrnak egy Nazireusa.” Mert egy fiú ígéretét tartotta. El kellett különülnie az ő apjától, anyjától, rokonaitól.

- 69 És mi választotta el őt? Nem azért, mert ő egy jó ember volt, hanem azért, mert ő hitte, hogy Isten képes megtartani az Ő ígéretét, amit neki adott.
- 70 És huszonöt évvel később, és a baba soha nem jött; Sára kilencven éves, ő száz. És amikor az Úrnak Angyala meglátogatta őt; amit Jézus említett, hogy újra el fog jönni az utolsó napokban. Isten egy emberi formában, előtte ült és beszélt. És Sára majdnem száz évesen a mögötte lévő sátorban nevetett, mert az Angyal azt mondta, „Én meg foglak látogatni az ígéretnek idejében.”
- 71 És azt mondta, „Én öreg vagyok, és újra gyönyörűségem lesz az urammal, amikor ő is öreg?”
- 72 És ez az Ember, aki Isten volt testben, azt mondta, „Miért nevetett Sára a sátorban?” Most ő kiszaladt és próbálta letagadni. De Ő azt mondta, „De igen, nevettél,” mert ő nem hitte, hogy az igaz lehet.
- 73 Most figyeljetelek, Jézus azt mondta, hogy újra el fog jönni. „Amint volt Sodoma napjaiban, úgy lesz az embernek Fia eljövételében.” Ismét Istennek Szelleme fog jönni halandó emberi testre. Az a Férfi ette egy borjúnak húsát, itta a tehénnek a tejét, és vajat és kenyeret evett, emberi testben; és Ábrahám azt mondta, hogy Ő Elohim volt, Isten testben megnyilvánulva. Jézus megígérte, hogy Isten, az Ő eljövétele előtt, ismét megnyilvánul emberi testben. Ez a Szentszellem (csak egyetlen Isten van) megnyilvánítja Önmagát, elválassza újra Lót Ábrahámától.
- 74 Lót kívánta a világot. Isten el... feltépte az ő világát, és elválasztotta Ábrahámot és Lótot. Lót ismét egy típusa egy testi hívőnek, aki nem gondolja, hogy ezek a dolgok igazak, ő csak lement Sodomába. És neki nem volt bátorsága, hogy kiálljon, ahogy mi neveznénk, és hívjuk, ami igaz „igaznak,” és a rosszat „rossznak,” ezért ő lement.
- 75 Mindezek a hívők, ahogy órákig folytathatnánk, mindezek olyanok voltak, mintha egy csomó aprópénzt kivennél a zsebedből, Isten kezében. Kiveszel egy csomó aprópénzt. Vannak ott penny-k, ötcentes, tízcentes, negyedes, fél dollár, dollár, minden érmék. Most ez az, ami a világ Isten kezében. Néhány ember lehet csak egy penny (fillér) értékű, és Isten csak egy fillér módon tudja használni őket. Ez minden, amit lehet velük vásárolni. Ne utasítsátok el őket. Ha ők nem tudják elhinni a valódi Igazságot, ne utasítsátok el őket, ne rúgjátok ki őket, és mondjátok, hogy ők nincsenek Abban, mert Isten valamikor filléreket használ.
- 76 Lót csak egy fillér volt, Ábrahám egy ezüst dollár volt, tehát vettünk száz Lótot, hogy csináljunk egy Ábrahámot. És akként fogjuk azt venni... Száz testi hívő soha nem fog megállni egy valódi Keresztény jelenlétében, aki elkülönült a testi dogoktól, a világtól, és él Jézus Krisztusban, ahol az Ige át áramolhat rajta.

77 Ő csak vehet egy fillér értéket; ez minden, amit kapott. Így látjátok az embereket, hogy azt mondják, „Nem hiszek a gyógyításban, nem hiszek ezekben a dolgokban,” pontosan tudjátok, hogy ez egy fillér, de csak hagyjátok őket magukra. Látjátok? Csak egy fillér értékűek, és így ez minden, amit ő tud vásárolni. Ne állítsátok meg őt, csak hagyjátok magára. Ne felejtsetek el, csak ez minden, tovább ő nem mehet.

József, ő el volt választva a testvéreitől.

78 Igen, nem szándékoztam olyan keményen abban a módban, ahogy kimondtam, látjátok. Úgy értem, ha ő csak, „Nos, én ehhez tartozom, és ez, amit mi hiszünk.” Ez csak egy fillér, megy előre, látjátok; csak egy fillér.

Mondjátok, „Nos, az Úr áldjon meg titeket, testvérem.”

79 Látjátok, ő réz; ő soha nem lehet ezüst (Látjátok?), így csak hagyjátok, hogy folytassa. Isten használhatja őt. Ó, Ő használja azt. Inkább látnám őt egy gyülekezetben, mint egy kocsmában, ami ott áll a sarkon. Ti nem? Biztosan. Szóval csak hagyjátok magára. Isten használhatja bárhogyan; talán nem nagyon sokat, de Ő fogja használni, amennyit használhatja, amennyit ők engednek Neki használni.

80 Szóval ez egy nyers mód kifejezni valamit, de én... Nos, remélem, hogy megkapjátok az Igazságot, ahogy én abban gondoltam (értettem), mire céloltam. Látjátok?

81 Nem tud hinni a megkülönböztetésben (elkülönítésben) és Istennek hatalmaiban, amiket erre a napra megígért.

82 Ezek a farizeusok sem tudták megtenni. Ők nem tudták látni, hogy Jézus Isten. Ó, nem. „Te Istenné teszed magad; egy ember?”

83 Egy nap Ő ott állt, miután megsokszorozta a kenyeret, és így tovább, számukra, és azt mondta, „Ha nem eszitek kenyérnek, az embernek Fia testét, és isszátok az Ő Vérét, nincsen Élet bennetek.”

84 Ó, én elképzelem, az Ő gyülekezete, elmentek Tőle. „Ez az Ember elvárja tőlünk, hogy egy kannibál legyünk, enni valaki testét? Ó, ez örült!” A doktorok és a orvosok, és így tovább, azt mondták, „Ez az ember elmebeteg. Ez minden. A papnak igaza van. Ez az ember örült. Nekünk adja az ő testét enni?”

85 Ez minden, amit Ő mondott, látjátok, de a szellemi elme, talán ők nem értették meg Azt. Ezek a tanítványok nem tudták pontosan, hogy mit jelent, de hitték Azt mindenképpen. Mert honnan jött? Az jött az Egytől, akit ők Isten Fiának ismertek.

86 Én lehet, nem vagyok képes megérteni mindazt, ami itt van, de hiszem Azt. Ez Isten Igéje. Én akarom elkülöníteni magamat bármitől, ami ellentétes Azzal. Megpróbálok így megállni.

- 87 Figyeljetelek meg egy másik csoportot, a hetvenet, Ő hívta. Egy nap Ő állt, beszélt hozzájuk, és azt mondta, „Az embernek Fia felmegy a Mennybe, ahonnan Ő jött.”
- 88 Ők azt mondták, „Ez Férfi? Ő elvitt minket arra a helyre, ahol született. Ismerjük az ő anyját, Máriát. Miért, ismerjük az ő testvéreit. Mi mindent tudunk. Aztán ez az Ember készül venni... Az embernek Fia megy, felmegy a Mennybe, ahonnan jött? Ő Betlehemből jött. Hogyan tette Ő ezt?” Látjátok, Ő így mondta, látjátok, ők nem jártak tovább Vele. Ők elmentek. Azt mondták, „Ah, ez az Ember, mi tudjuk, hogy valami téves Vele.”
- 89 A tanítványai egyenesen ott ültek. Látjátok? Ők hittek. Ők látták a megígért Igét arra a napra megnyilvánulva Ő általa és igazolva. Ki teremthet, csak Isten Maga, vehette a kenyeret és... Ők tudták, hogy Ő volt az Isten Fia. Függetlenül attól, hogy rejtélyes vagy sem, hogy megértették-e vagy sem, ők egyenesen tovább mentek, mindenképpen, mert az Ige igazolva volt, és ők elkülönültek bármitől, ami ellentétes Azzal.
- 90 Istenem, segíts minket, hogy legyen ilyen hitünk! Mi hisszük, hogy ez a Biblia Igazság. Lehet, hogy nincs elég hitem, hogy minden ígérete megtörténjen, de hiszem Azt, mindenképpen. Hiszem az órát, amiben élünk.
- 91 József, elválasztva az ő testvéreitől, egy ok nélkül. Nos, mi volt a baj velük? Ő nem önkéntesen akart elválni; az nem az ő akarata volt, hogy elváljanak. De ők elválasztották magukat tőle, látjátok, az ő ragyogó fényes dollárjától; az ő fillér értékük nem tudta elviselni azt. Tudták, hogy ők a patriarchák. Tudták, hogy Izsák volt az ő... vagy bocsánat, Jákód volt az ő atyjuk. És tudták, hogy ez igaz. De József született... Ő nem tudott segíteni azon. Ő szellemi volt. Látomásokat látott, megmagyarázhatta az álmokat, és azok tökéletesen igazak voltak. Bármit is mondott, az igazság volt. És a patriarcha testvérei irigység miatt elköltöztették és eladták őt az Egyiptomiaknak. Látjátok, ők elválasztották önmaguktól őt, mert ők fillérek voltak. Ő egy eltérő (szokatlan) minőség volt.
- 92 Így van a valódi hívő ma, ő egy eltérő minőségben van. Ők el fogják különíteni magukat (ők nem értik meg Azt), réz az ezüستől.
- 93 Most mi megállapítjuk, hogy ők irigységből elköltöztették és eladták őt. Miért? Ők ugyanezt teszik ma is. Mi volt valójában, azt mondták... Féltékenység miatt volt. Ők nem akartak elromlani (felsültni), mert a bennük lévő minőség nem az volt, mint őbenne. És mert féltékenyek voltak, mert ők fillérek voltak és ő egy dollár volt. Látjátok?
- 94 Most, ha a fillér azt mondaná, „Áldott legyen az Úr Neve! Dollár testvérem itt, látod, én nem tudok ugyanaz a váltó lenni, ami ő, de megteszek, amit tudok.” Ez az, mi mehetnénk együtt akkor. Isten véghezvinné az Ő programját.
- 95 Amint prédikáltam nektek vasárnap, az Isten Igéjének nagy szimfóniáját kikalapálják. A változatosság és az összeillesztések egyedül Isten módosító ideje, mint a szimfóniában a rendező. Amikor látjuk ezeknek a korszakoknak a változását és az időnek változását,

lenézünk ide a lapra, és megtudjuk, hogy itt kell lennünk. Ezt kell tenniük; nincs mód arra eltérni attól.

96 A zene egy olyan embernek, aki nem érti a szimfóniát, mi az? Egy csomó csörgő zaj. Ő nem érti azt. Nem is érdekli. Azt akarja, „Bárcsak elhallgatnának, hogy hazamehetnék.” Nem érdekli, mert nem ismeri a szimfóniát. Nem ismeri azt.

97 De a Zeneszerző ismeri a végét a kezdetektől. Látjátok? És ha a rendező a Zeneszerzővel nem azonos Szellemben van, akkor nem tudja eljátszani, mert mindezek jelek által történtek. És ha a jel nem igazolja Azt, hogyan fogják a zenészek eljátszani? Ámen! Ez az.

98 Ha a trombita bizonytalan hangot ad, ki tud, ki fogja tudni, hogyan készüljön a háborúra, visszavonuljon, vagy mit csináljon?

99 Nézzetek az Igére és lássátok meg, hogy hol élünk, akkor megláthatjátok a filléreket, hogy mit csinálnak. De láthatjátok azokat, akik ragyognak, vigyáznak (örködnék), és ismerik az Igét, és figyelnek ezekre a jelekre, hogy megtörténik. [Branham testvér pattint az ujjával-Szerk.] Ott van az.

100 Mint a kis asszony a kútnál, amikor Jézus azt mondta, „Menj, hozd a férjedet,” ő azt mondta, „Nekem nincs.” Jézus azt mondta, „Ez igaz. Neked öt volt.”

101 Ő azt mondta, „Uram, észreveszem, hogy egy próféta vagy. Nekünk nem volt évszázadok óta. De tudjuk, hogy a Messiás jön és Ő egy próféta lesz. Ezt fogja tenni.”

Ő azt mondta, „Én vagyok Ő.”

102 Ó, a szimfónia üteme elindult csak pontosan helyesen, az alacsony ponttól a magasig. Ő berohant a városba és azt mondta, „Gyertek, lássatok egy Embert, aki elmondta nekem azokat a dolgokat, amiket tettem. Nem ez maga a Messiás, akit várunk?” Biztosan.

103 Látjátok, ő megértette, ami a kottában volt, a szimfóniát, ami elválassza a hitet a hitetlenségtől. A hit egyedül lehet... Nem jön egy gyülekezet által; a hit az Isten Igéjének hallása által jön, megértve, mi Az. Nos, ma is ugyanezt találjuk.

104 Sok ember az ajándékokra néz. (Most zárunk, még öt perc.) Az emberek az ajándékokra néznek, és azt gondolják, „Ó, milyen nagyszerű dolog,” és próbálják utánózni az ajándékokat. Ezt nem tudják megtenni. Ti csak... Ti nem tudtok egy fillérből dollárt csinálni, nem lehet egy tízcentes csinálni, látjátok, nem lehet egy ötcentes sem. Az egy fillér. De ha csak felismernétek magatokat, mint egy fillér, és mennétek a többi aprópénzzel, látjátok, Isten használhatna titeket. Mi nem vagyunk képesek mindent tenni. Nem mindenki volt ott...

105 Amikor Isten Izraelt hívta Egyiptomból, nem kellett mindegyiküknek ugyanazt tenni, amit Mózes tett, de ők hitték azt. Ez igaz. Hittek Mózesnek, mert tudták, hogy az volt az órának egy jele, és hogy Isten bizonyította, hogy ő (Mózes) volt az Ő Igéje.

Azt mondták, „Fáraónak vannak lándzsái.”

Ő azt mondta, „De Mózesnél van az Ő Igéje.”

106 Ez az. Fáraónak lehet egy hadserege, de Mózesnek volt az Ige, mert ő volt Isten prófétája. És az Ige hozzá jött, és az igazolta, hogy Az Igazság. Az volt az élő Isten, Aki vehette a port és feldobhatta azt, és bolhák jöttek. Egy ember ezt nem teheti meg. Amint egy ember, aki ott állt és azt mondta, „Holnap ez idő körül ez és ez lesz,” és az volt. Látjátok? Ők tudták, Mózes volt Isten Igéje. Mindegy, hogy hány lándzsája és börtöne volt fáraónak, és hány téglát kell csinálni; Mózes volt az Ige, így ők elindultak a pusztába.

107 Volt ott egy férfi, Dátán, azt mondta, „Mózes túl sokat vesz magára. Mindannyian szent nép vagyunk, így mindnyájunknak képesnek kellene lenni megtenni, amit Mózes tett.”

Mózes azt mondta, „Istenem, mi van ezzel?”

108 Ő azt mondta, „Különítsd el magad. Távolodj el tőlük.” És Ő megnyitotta a földet, és elnyelte Dátánt és az ő csoportját.

109 Ő elválasztotta a Világosságot a sötétségtől, az Ő Igéjének igazolása által. Ő ugyanaz az Isten ma.

110 Zárunk. Elmondtam nektek az elmúlt este, amikor először jöttem ide. Ez nem személyes. Ha ezt gondoljátok, akkor húzzátok le a függönyöket a szívetekre (zárkózzatok el tőle). Ezt mondom az embereknek, akik hisznek.

111 Az el volt mondva, pontosan elmondtam milyen dolgokra kerül sor a korszakokon keresztül, és mindannyian tanúi vagytok, amint tegnap este szemtanúi voltatok a megkülönböztetés alapján lent. És hogyan lehetnek utánzók, utánzások, és minden történik.

112 De az utolsó dolog, egy nagydolognak kellene történni. Évek óta figyeljük. És mindannyian tudjuk, amikor az először megtörtént, amikor egy teremtség jött létre, a harmadik alkalommal. És a negyedik alkalommal. Tegnap este elmondtam az ötödik alkalommal, hogy történt.

113 És ez vár ennek az Egyházaknak a Tanácsára, amikor az egyesít, és a protestánsokat. Ha én beszélek vasárnap reggel, ez, amit akarok... Úgy értem szombat reggel, ez, amiről én akarok beszélni, látjátok, most. És amikor ez összejön, akkor Isten Szelleme mindig feljebb emel egy minőséget azzal szemben. Látjátok?

Itt ülnek emberek ma este, akik ennek tanúi.

114 Kolorádóban voltam nem sokkal ezelőtt, tavaly ősszel. Felmegyek oda vadász túrára. És mint általában ott vagyok a házassági évfordulómon. Amikor a feleségem és én összeházasodtunk összegyűjtöttem az ötcenteseket és dolgokat a munkámból, és tettem azokat egy sütőpor dobozba. És nem volt elég egy nászútra, és elmentem vadászni; így összeszedtem őket, és elvittem őt egy vadász túrára, egy nászútra. Szóval azóta szégyellem magam, soha nem voltam otthon vele az évfordulónkon. Kolorádóban voltam.

115 Tegnap este láttam két vagy három szolgálót itt, akik ott voltak velem egy táborban, ahol voltam Alaszkából jöttem le és találkoztam velük a vadászon. A Martin fiúk voltak. Ők itt voltak tegnap este. Én... Itt vannak, ott hátul. És aztán az a másik kis pajtás, elfelejtettem a nevét, ül... Te szintén ott voltál, fiam? Ez igaz. És talán Palmer testvér itt van? Én... És mi fent voltunk a hegyekben. És én egy túravezető vagyok Kolorádóban, évek óta ott vadásztam.

116 És minden alkalommal a mi évfordulónkon, október huszonharmadikán, oda mentünk... Ott van egy kis hely, ahova felvittem a feleségemet nászútra, fent az Adirondack-hegységben, és ez a hely úgy néz ki, mint ez, csak az volt... Fent itt ez rezgő nyárfa, az kis bozót, és ott fent az nyírfa volt. És kimentem ott huszonharmadikán valamikor a nap folyamán, levettem a kalapomat és hálát adtam az Úrnak egy jó, húséges feleségért, aki húséges és kedves volt hozzám ezeken az éveken át, és segített nekem, amikor megyek hirdetni az Evangéliumot.

117 És ebben az évben borzasztó szárazság volt Kolorádóban, ahogy az egész országban. És egyszerre ott volt... Feltételezem, hogy volt ott kétszáz ember előttünk, bocsánat, száz ember előttünk fent a táborban. És ők ott voltak fent lőni, négy vagy öt napig. És én lelőttem egy szarvast, amelyet évek óta vadásztam. És, de én... lejött egy köd és nem láttam őt; nem találtam őt. És azon a napon arra vadásztam.

118 Másnap pedig a telefon vagy a... jött a rádióban. „Egy hóvihár jön, húsz láb (6 méter) hó hullhat ezekben a hegyekben hirtelen (egyik napról a másokra).”

119 És így elmondtam a testvéreimnek. Felhívtam őket. A Martin fiúk is ott voltak. Azt mondtam, „Testvérek, hallottátok, mit mondtak a hírekben. Most, ha ki akartok jutni, jobb, ha most indultok, mert túl késő lesz. Lehet, hogy itt maradtok egy hétig. És nekem el kell menni, mert jövő hét hétfőn találkozóm van a Keresztény üzletemberekkel, a Teljes Evangéliumi Üzletemberek egyesületében, Tucsonban. Azonban, nektek kell választani. Ha itt akartok maradni, én vagyok a ti túravezetőtök, itt maradok veletek.”

Mindegyikük szavazott, „Mi maradunk. Mi maradunk.”

120 A Martin fiúk, mivel egy alacsony sebességű teherautó, vagy egy nagy sebességű teherautójuk van, inkább, ők mind... Nekünk volt néhány kiváló szarvasunk, átadtuk

azokat a Martin fiúknak, és ők kimentek; mert nem tudtak volna kimenni onnan, ez minden. Szóval ők itt ülnek, mint egy tanú ma este.

121 És aztán másnap azt gondoltam... Nos, nem esett hó azon a napon, amikor kimentek. Azt mondtam, „Megyek, felhívom a feleségemet, és elmondom neki, hogy hálás vagyok érte, hogy egy jó feleség, és minden. Ez a mi évfordulónk. És aztán holnap felmegyek a helyre, ha mi felmegyünk oda, a hó elől”

122 És így én bementem és nem tudtam felhívni a feleségem. Visszajöttem. És a városban mindenki felkészült, hogy egy nagy hóvihar jön, és az újság azt mondta, „hat méter hó eshet Kolorádóban,” az éjjel.

123 Tom Simpson testvér itt ül valahol ma este, vagy kellene. Kanadában volt és az ő útján volt lefelé, és kikerülték. Azt mondta, „Kerüld ki Kolorádót! Nagy hóvihar!” Itt vagy Simpson testvér? Merre vagy? Igen, hátul ül, itt hátul. És azt mondták neki, „Kerüld ki Kolorádót. Egy nagy hóvihar jön arra.”

124 Így mondtam a testvérnőnek, és egy másik ember, Evans testvér feleségének. Nem gondolom, hogy Evans testvér itt van ma este, és ő nem is jön be. Itt vagy Evans testvér? És nem gondolom, hogy eddig idejött. Ámbár itt lesz a kongresszuson. Így hívtam az ő feleségét és azt mondtam, „Nem tudom elérni a feleségemet, elment a boltba.” És azt mondtam, „Mond meg neki, hogy mondja el Tony Stromei testvérnek,” aki az egyesület elnöke volt, „ha nem vagyok ott vasárnap, akkor készítsenek elő egy másik szónokot, mert lehet, nem tudok kijutni innen egyáltalán. Ezekkel az emberekkel vagyok.”

125 Akkor mi történt? Azon az éjszakán nem esett hó. Másnap reggel a felhők tényleg alacsonyok és viharosak voltak. Azt mondtam, „Nos, testvérek, évek óta itt legeltettem a marhákat, és vezettem. Az első kis esőcsepptől menjetek vissza a táborba, amilyen gyorsan csak tudtok, mert tizenöt percen belül, én már láttam, nem látjátok a kezeteket magatok előtt, mert két-három napig tart a dühöngő hóvihar.” Az ott volt kilencezer láb (2740 méter). És azt mondtam, „Ti éppen a hóviharban lesztok, és elvesztok, és meghaltok itt a hegyekben. Most kimegyünk...” Minden embert elrendeztem és felmentem a hegy tetejére. És azt mondtam, „Most, ha én nem... Ne várjatok rám, amíg bejövök. Csak siessetek olyan gyorsan, amint az elkezdődik; az első kis csepp esik, gyorsan rohanjatok a táborba, mert nem lesztok képesek visszatérni.” Ők azt mondták, hogy úgy tesznek.

126 Magasra felmáshztam. Mindenütt prérifarkasok ordítottak, és tudtam, hogy az időjárás meg fog változni. Aztán egyszerre jön egy nagy szélroham és dara kezd esni. És azt mondtam, „Remélem mindenki elindult vissza.”

127 Nos, álltam és körülnéztem. Azt gondoltam, „Bárcsak megtalálhatnám a szarvast, mielőtt visszamegyek, mert ha a hó ellepi, nem fogják többé megtalálni tavaszig.” Így azt gondoltam, „Olyan keményen vadásztam erre a szarvasra, és ez volt az első szarvas, amit

valaha hagytam elmenni, mióta van ez a kis saját puskám ötvenöt vadat lőttem azzal.” És azt gondoltam, „Nos, most én csak gyűlölöm látni, hogy megszökik.”

128 És csak egy pillanat, hatalmas hó esik, úgy néz ki, mint egy negyeddolláros, csak esik egy mindenütt, és a szél elkezd fújni, és alig lehet látni, hogyan lehet lejönni erről a hegycsúcsról, és tudtam, hogy ezen a gerincen maradok. És ha lemegyek és rátalálok a patakra, és lemennék a pataknál, amíg rátalálok egy kis gyalogos hídra, aztán megkeresném az utat, merre kell menni a sátorhoz. Ez az egyetlen út kijutni. És így azt gondoltam, „Ha valaha teszek egy mozdulatot egyik irányba, vagy másikba, ennyi az egész, soha nem leszel megtalálva, itt fogsz meghalni pontosan ott.”

129 Így elindulok vissza le a hegyről, és lementem, ó, azt hiszem háromszáz yardot (274 méter), vagy négyszázat, ahonnan voltam.

130 Most ez furcsán hangzik. De itt fekszik egy Biblia előttem, és a Mennyei Atya feljegyzést készít rólam. Majdnem futok, próbálok kiszabadulni, a szél olyan erősen fúj ott fent, és körülbelül hat métert láttam előttem a bozótokban, az erdőben, és a szél fúj és kavarog. És egy Hang szólt, „Állj meg! Menj vissza oda, ahonnan jössz.”

131 Nos, megálltam. Azt gondoltam, „Talán ez csak a szélnek a hangja volt. Én nem gondoltam semmi olyasmiről.” És vártam csak egy pillanatot.

132 És az egyik fiú egy szendvicset készített nekem, és előhúztam, és az valóban egy szendvics volt; az eső esik én meg izzadok, és az csak egy nagydarab kenyér volt valami hússal abban. Nos, éhes voltam, úgyhogy megettem. És ott álltam. És eltemettem a kis darab papírt; ha egy állat fogja látni azokat a dolgokat, és bármit a civilizációból, elfutnak és eltávoznak.

133 Így álltam ott egy kicsit és azt gondoltam, „Nos, tovább fogok menni.”

134 Elindultam. És pont olyan tisztán hallható, mint ahogy halljátok az én hangomat, Valami azt mondta, „Fordulj meg és menj vissza, ahonnan jössz.”

135 „Hogyan lehet, hogy Isten azt mondja nekem, hogy menjek halálos csapdába?” Egy pillanatig ott álltam és azt gondoltam, „Ez ugyanaz az Egy, aki beszélt azokról a mókusokról.”

136 Az ugyanaz az Egy, amit tegnap este elmondtam a feleségemről; csak egy Hang, csak egy emberi Hang. Az ugyanaz az Egy, aki mondta nekem, amikor kisfiú voltam, „soha ne igyál vagy dohányozz,” és ezek a dolgok lesznek az utolsó napokban. Istenem, és ezt mondom a Bibliával a szívem felett, mi jó lenne nekem abból, hogy valami rosszat mondjak nektek, tudva, hogy az én lelkemet a pokolba küldeném? Látjátok? Ez igaz. Szokatlan (rendkívüli), de igaz.

137 „Nos,” gondoltam, „Én eléggé tudom, hogy engedelmeskedjek ennek a Hangnak. Miért lennék... Neki van valami oka arra, hogy felmenjek oda. Talán ez az én időm elmenni.”

138 Így megfordultam, és átmentem a vadonon, amíg újra feljutottam a hegygerincre odafenn, talán háromszáz yardra, négyszáz fölött, egyenesen fel a hegyre, újra. És olyan sűrű volt ott fent, hogy nem láttam semmit; a szél süvít, a fák meghajlanak.

139 És vettem a puskámat, egy vörös sapkát és inget és a puskára helyeztem, hogy megőrizsem a párától a távcsövet, mert a medve és dolgok ilyen időben mozognak, mint az oroszlán; és ha belefutnék egybe és a távcső párás. És én csak úgy tartottam azt, nem felém, amerre ködöl, de távol tartottam a ködtől és a hó nedvességétől. És leültem egy fa alá.

140 Ültem ott. Azt gondoltam, „Nos, miért akarta, hogy feljöjsek ide? Nagyon kétkedem, hogy megtalálnám az utat most le a... olyan rettenetes.” Tíz vagy tizenöt lábra (3-4,5 méter) látok talán, néha nem több mint öt láb (1,5 méter), és egyre zordabb. Nos, azt gondoltam, „Hát Ő azt mondta jöjsek vissza. Mindössze annyit tudok tenni, hogy ülök itt.” És a hó akkor körülbelül 2,5 centi, vagy négy centi, talán öt centi a földön. Ez lett körülbelül húsz-harminc perc alatt. És a szél olyan erős volt, tovább fújta azt szintén. És csak ültem ott egy pillanatig.

141 Hallottam egy Hangot. Ő azt mondta, „Én Vagyok a Mennynek Istene, Aki teremtette az mennyeket és a földet.”

142 Lehúztam a sapkámat, és csak csendben ültem. És újra hallgattam. Azt gondoltam, „Ez nem a szél.” Ó, az fúj, zajt keltett.

143 És újra hallottam. Azt mondta, „Én Vagyok az Egy, Aki lecsendesítette a szeleket a nagy tengeren. Én Vagyok az Egy, a Teremtő. Én teremtettem a mókusokat a te jelenlétedben. Én tettem ezeket a dolgokat.”

Azt mondtam, „Igen, Uram. Hiszek Neked.”

144 Azt mondta, „Állj a lábadra.” Felálltam a lábamra. Ő azt mondta, „Most beszélj a viharhoz. Azt fogja tenni, amit mondasz, hogy tegyen.”

145 Most, ez igaz. Amikor találkozunk az Ítéletkor, én mind ezekért felelni fogok. Én azt gondoltam Ő...

146 Azt mondtam, „Vihar, menj a helyedre, állj meg. És nap, ragyogj négy napig rendesen.”

147 És nem több, hogy kimondtam, a havas eső és a jégeső, ami körbefújt engem, csak megállt. És egy-két pillanaton belül a nap ragyogott egyenesen le rám. És néztem lefelé a hegyeken keresztül, és látom, hogy keleti szél jön. A szél nyugatról jött előtte. Jött a keleti

szél, és ezen a módon jött, és láttam a felhőket egészen titokzatosan... Hová mentek, én nem tudom.

148 És álltam ott egy néhány pillanatig, könnyek futottak le az ősz szakállamon. Azt gondoltam, „Istenem, hogyan nem tudom, mit tegyek.”

149 Azt gondoltam, „Nos, nekem volt... Azt hiszem a testvérek mind visszatértek a sátorba. És a nap ragyog mindenütt.”

150 Elindultam le a hegyről. És a hó mindenütt felszáradt a forró naptól; gőz jött ki az ingemből. Csak egy pillanat, vagy kettő, különbséggel. És elkezdtem lemenni a hegyen. És amikor ezt tettem, azt mondtam...

Hallottam egy Hangot szólni, „Miért nem jársz velem?”

151 Azt mondtam, „Uram, a legnagyobb kiváltság, ami nekem valaha volt!” Megfordultam, és visszaindultam, le a nagy szarvas csapáson, le az érintetlen erdőn keresztül.

152 És azt gondoltam, „Lemegyek az úton oda, ahol mindig köszönetet mondok a feleségemért, Meda-ért.” És én mentem oda körülbelül fél vagy háromnegyedórával később. A hó mindenütt felszáradt és eltűnt.

153 És elkezdtem gondolkodni, „Azon tűnődtem, miért ő (Meda) soha nem mondott semmit arról, hogy elmegyek.” Azt mondtam, „Emlékszem, amikor először felhoztam oda, és átemeltem őt azon a farönkön, amikor összeházasodtunk.” Azt mondtam, „Most ő ősz.”

154 Mentem, „Uhm!” Ősz szakáll az arcomon, fekete és ősz együtt keveredve. Azt gondoltam, „Bill, nem sok időd van. Öregszel.”

155 És tovább indultam. Feltekintettem, úgy nézett ki, mintha látnám őt (Meda-t) ott előttem állva, kitárt karral és még fekete hajjal.

156 Lehajtottam a fejemet. Felmentem egy kis helyre, ahol egy kis rezgő nyárfa volt, és egy kis kanyarulat volt abban... Csak nekitámasztottam a fejem az ágnak így. És álltam ott és sírtam, és hallottam valamit menni, „Pat, pat, pat.” És lenéztem; az a szememből jövő cseppek voltak a szakállamon keresztül nekiütődtek a száraz leveleknek; ahol körülbelül harminc perccel azelőtt két és fél centiméter hó volt és hóvihar.

157 Amikor lejöttem a hegységből négy nappal később; egy felhőt sem láttam az égen négy napig. Bementem és azt mondtam a benzinkúton az embernek, „Elég száraz volt?”

158 „Igen.” Azt mondta, „Tudod, a legfurcsább dolog, nekünk meg volt jósolva egy vihar a minap, és tudod az hirtelen megállt.”

159 Aztán visszamentem Új-Mexikó vonalába, vissza Arizónába. És azt mondtam Billynek, Fiam, azt mondtam, „Menjünk be ide, és csak nézzük meg, hogy az volt lent errefelé.”

160 Megálltam ott. Az egy vasárnap reggel volt. Vegyek egy kis... És vettem egy kis benzint. És az ember azt mondta, „Nos, vadászni voltak?”

Azt mondtam, „Igen, uram.”

„Szerencsével jártak?”

161 Azt mondtam, „Igen, uram, kitűnő időnk volt.” Azt mondtam, „Elég száraznak tűnik.”

162 És ő azt mondta, „Igen, rettenetesen száraz volt itt.” Azt mondta, „Ígértek nekünk egy nagy havazást a minap.” És azt mondta, „Tudod, a hóvihar tényleg elkezdődött, és valahogy elment.” Ó, nekem! Ó, nekem!

163 Én álltam szemben a fának ezen az oldalán. (Zárásban.) Álltam ennek a fának oldalánál, és a szememből a könnyeim potyogtak. Azt gondoltam, „Istenem!”

164 Csak gondoltam, hogy ugyanaz az Isten, aki azt mondta, „Csend és nyugalom legyen,” a hullámoknak, és a szelek engedelmeskedtek Neki, Ő még mindig ugyanaz a Jézus, pontosan itt van velünk az erdőben. Ő még mindig az Ige. Az Ige, az egész természetnek engedelmeskednie kell az Ő Szavának, mert ő a természetnek a teremtetője.

Ott álltam, és a könnyek potyogtak az arcomról.

165 És körülbelül öt éve már nem voltam a mezőn, csak mentem a gyülekezetekbe és tettem, amit tudtam. Mindannyian tudjátok ezt. És a szívem meg volt terhelve. Kimehetnék ide Arizónába. És Ő mondaná nekem, hogy tegyem a dolgokat, én mennék tenni azt, de úgy látszik az ébredésnek vége. És én nem tudtam... azon tűnődöm, mi történt. Szívemben megbánnám. Azt mondanám, „Uram, ha bármit tettem, mond meg; rendbe fogom tenni.” Csak megterhelten mindig, az egy rettenetes érzés, és én nem tudtam volna győzni, amint akartam.

166 Sok nagy dolgok, amit Ő tett és mutatott, melynek mindannyian tanúi vagytok, idejön és beszél nektek azokról, látjátok, az újságok összegyűjtik és a magazinok, és így tovább, azokról a nagy természetfeletti dolgokról, amelyeket láttak történni.

167 De az én szívem még mindig nehéz volt. Nekitámaszkodtam a bokornak csak így. És azt gondoltam, „A Mennynek nagy Istene. Hogy melegen ragyog rám a nap, nincs egy felhő sehol, és egy néhány pillanattal ezelőtt Te csak ellentmondtál az emberi szónak. A természet megtette azt. Hogyan lehet ezt tenni, Uram? Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Az Ő Igéje volt, hogy Te csak szóltál nekem.” Azt gondoltam, „Atyám, milyen hálás vagyok!”

168 Hallottam valami megy... [Branham testvér kétszer kopog a szószéken - Szerk.] És néztem; egyenesen előttem állt két, három szarvas és rám nézett. A múlt héten sokat vadásztak a szarvasokra, és voltak ott vadászok. És én itt voltam piros öltözetben; bárki tudja [Branham testvér csettint az ujjával], hogy gyorsan elmentek. De ők rám néztek.

169 És a legjobb étel lehetett volna a szarvas. Egy nagy nőstény két nagy teljesen kifejlett borjával volt. És azt gondoltam, „Ez éppen jó! Nekünk három szarvasra van szükségünk.”

170 Valami azt mondta, „Tudod, az Úr adta őket a kezedbe.”

171 De amikor egy éve a Teljes Evangéliumi üzletemberekkel voltam, Clayton testvér velem jött, és én fogtam azt a rekord nagy halat, abban az évben az emberekért tizenkilenc jávorszarvast ejtettem el. És én... a...

172 Néha az üzletemberek... Elnézést ezért, testvéreim. Néhányan azokból doktorok, és tudjátok, nem tudnak járni; és kövérek, tudjátok, és sokan egy íróasztalnál ülnek. Azt mondják, „Billy, hozz nekem egy kétévest. Hozz nekem egy kék nőstényt. Én egy hímet akarok. Hozz nekem egy teljesen lenyúzottat.” Nos, éppen az évforduló volt ott, és vadásztuk a jávorszarvast és dolgokat.

173 De az Úr azt mondta nekem, hogy ne tegyem azt. És én megígértem Neki abban a hóviharban, ott Kolorádóban, nem... évekkkel azelőtt. Azt mondtam, „Uram, odavezetem az embereket a vadhoz, de nem fogok több vadat elejteni a számukra.” Nem. Nem, csak egy szükséghelyzetben, ha meg kell tenni.

174 És ha emlékeztek, fiúk, az este, mielőtt elmentünk. Szegény kis öreg testvér lent ott, aki nem ejtett el egy szarvast. Mi a neve? Palmer, közel jött és tíz dollár tizedet tett a kezembe. Azt mondta, „Branham testvér, ez az én tizedem, tedd a gyülekezetbe.” Azt mondta, „Elejtesz nekem egy szarvast?” Ó!

Azt mondtam, „Nos, Palmer testvér, én megteszem, amit tudok.”

175 És aztán ott fent, Evans testvérnek szüksége volt szarvasra, és éppen előttem állt az a három szarvas; ez a puskám a vállamon volt. Csak lecsúsztottam a vállamról. Azt gondoltam, „Nem tudnak elmenni előlem. Pontosan itt vannak.” Túl gyors voltam a puskával. „Mindhármat elejthetem, mielőtt megfordulnának.” Látjátok? És nekem volt a puska. Azt gondoltam, „Ők egyenesen ott vannak.” Csak irányítottam a puskát...

176 Akkor eszembe jutott az ígéretem. Azt mondtam, „Nem tudom megtenni. Nem tudom megtenni.” Azt mondtam, „Emlékszem, egy alkalommal, hogy egyik ember azt mondta a másiknak, 'Isten kezedbe adta Joábot vagy Sault,' Joáb mondta Dávidnak. Dávid azt mondta, 'Isten megakadályoz, hogy megérintsem az Ő fölkentjét.' Ez volt az én ígéretem, hogy nem tenném azt.”

177 Azt gondoltam, „Éppen a hegy tetején vannak. Tudnám őket legurítani oda; könnyen felvehetjük őket. Három remek szarvas ott állva!”

Azt mondtam, „Nem, én nem tudom megtenni azt.”

178 És itt jöttek ezek fel, két teljesen kifejlett szarvasborjú, hím és nőstény, és egy anya szarvas. És jönnek, sétálnak, körülnéznek, hatalmas nagy kövér pajtások.

179 És álltam ott egy kicsit. És azt gondoltam, „Ez szokatlan szarvasoktól, és én ebben a pirosban.” Azt gondoltam, „Megijesztem őket.”

180 Azt mondtam, „Ti a kezemben vagytok! Nem tudátok elmenekülni, ha akarnátok sem, de nem foglak bántani titeket. Menjetek tovább! Csak egymásra néztek és felém tartottak. És nagyon közel jöttek hozzám, és rám néztek.

181 Nos, a puskámat a földre tettem és azt mondtam, „Anyá, vidd a gyermekeidet és menj az erdőbe. Itt vagyok, remekül érzem magam Isten Jelenlétében. Megígértem, hogy nem ejtek vadat más embereknek.” Azt mondtam, „Most vidd a gyerekeidet és menj az erdőbe. Én is szeretem az erdőt. Menj tovább!”

182 Rám nézett. És mindketten körülnéztek, mindhárman. Aztán megfordultak és elmentek, és újból visszajöttek.

183 És azt mondtam, „Nem foglak bántani titeket.” Azt mondtam, „Menjetek az erdőbe. Ti a kezemben vagytok. Nem tudátok elmenni. De,” azt mondtam, „én Isten kezébe kerültem, és már nem tudtam elmenni sem. Ő megkímélt engem. Egy ígéretet tettem Neki. Én megkíméllek titeket. Menjetek tovább, érezzétek jól magatokat, élvezzétek ezeket az erdőket. Én is szeretem azt. Menjetek tovább!”

184 Ott álltak egy kis ideig, és közel jöttek hozzám, hogy majdnem a kezemből ehettek volna; megfordultak, és mindegyik rám nézett és elindultak. Megálltak, és újból visszanéztek, aztán egyenesen az erdőbe mentek. És én ott álltam. Azt gondoltam, „Ez szokatlan a szarvasoknál. Kíváncsi vagyok, hogy ez azért van-e, mert az Úr Jézus az Ő Jelenlétével itt van?”

185 És éppen akkor beszélt nekem egy Hang, azt mondta, „Emlékszel a te ígéretedre, ugye?” Tudtam, hogy Ő volt.

Azt mondtam, „Igen, Uram.”

186 Ő azt mondta, „Akként Én is emlékszem az Enyémre. Soha nem fogok eltávozni tőled. Soha nem foglak elhagyni téged (lemondani rólad).”

187 Ez a teher megszűnt. Keresztény barátaim, azóta nem tér vissza. Ez tavaly októberben volt. Egy más személy lettem.

188 Tartsátok meg a ti ígéreteteket Istennek. Bármit mondotok Istennek, higgyétek azt. Különítsétek el magatokat bármitől, ami ellentétes az Ő Igéjével. Isten hallani fogja és megválaszolja az imát.

Hajtsuk meg a fejünket, csak egy pillanatra.

189 Hajlandók vagytok-e elválasztani magatokat ma este minden hitetlenségtől, hallgatni az Úr Igéjére? Ha megteszitek és hiszitek, hogy Ő ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké! Ezek a dolgok, amit Ő megígért, hogy tesz, mi látjuk Őt azt tenni. Emeljétek fel a kezeteket és mondjátok, „Istenem, ma este teszek Neked egy ígéretet. Elhiszek mindent, amit Te megígértél. Hiszek minden Igét; soha többé nem kételkedem”?

190 Mennyei Atyánk, Te tudod, hogy ez a történet igaz. Ez volt a negyedik alkalommal. És az ötödik alkalommal az volt az én saját drága feleségemmel, amikor Te... Az utolsó hét, amikor az orvos ezt a kijelentést írta, hogy az a nagy daganat elhagyta, mielőtt a keze megérintette volna őt; pontosan aszerint, amit én mondtam.

191 Most, Atyám, imádkozom, hogy segítenél ezeknek az embereknek. Tudom, hogy öregszen. Tudom, hogy hamarosan el kell mennem. És imádkozom, Uram, hogy legyek őszinte és becsületes a testvéreimhez, legyek őszinte és becsületes a Te népedhez. Ha nem tudok az lenni velük, akkor nem gondolom, hogy Veled az lennék, Uram, mert én akarom hordozni a Te feljegyzésedet. És imádkozom, hogy engeddd, hogy az Ige úgy éljen bennünk ma este, hogy Te adnál mindnyájunknak hitet. És ezáltal a kis ajándék által, hogy...

192 Az emberek néha azt gondolják, hogy egy ajándék valami, amit a kezükbe vehetnek, és kimennek és utat vágnak maguknak. Egy ajándék nem az, Atyám. Bár megérthetnék, hogy egy ajándék az, ha félretesszük magunkat az útból, hogy így a Szentszellem tehesse Azt, amit akar tenni.

193 Uram, engeddd magunkat félretenni most az útból, hogy a nagy Szentszellem jöjjön és munkálkodjon rajtunk keresztül. És láthassuk ma este Jézus Krisztus ígéreteit, ami... az Egy, akire ma este különösen utaltam, Uram, hogy az Egy, ahol Isten lejött Ábrahám előtt, emberi testben (húsban) megnyilvánult, és ismerte a szív titkát, Az Isten volt. És amikor Ő testé lett és közöttünk lakozott, Ő ismerte a szív titkát. És a Biblia azt mondja, „Az Isten Igéje a gondolatoknak egy Bírálója, amik a szívben vannak.” Ezért a tanítványok tudták, hogy Ő volt Isten.

194 Most, Atyám, jöjj ma este, és engeddd, hogy a mi szegény, alázatos sátoraink legyenek Neked szentelve, hogy hitet támaszthass bennünk, hogy a Te Szellemed hatalma tegye ismerté Magát közöttünk ma este, hogy Te még mindig az Ige vagy. Akkor mi el fogjuk választani magunkat minden hitetlenségtől és követünk Téged. Jézus Nevében Te beszélhetsz velünk. Ámen.

[Valaki egy kijelentést (intést, buzdítást) ad - Szerk.]

195 A Mennynek Nagy Istene, legyen könyörülettel hozzánk. Segíts nekünk, Ó, Uram, hogy engedelmeskedjünk a Te Parancsolataidnak. És használj fel minket a Te tisztességedre. És köszönjük Neked ezeket a biztató szavakat. Engedd most, hogy a Szentszellem mozgasson át minket, és erősítse meg ezeket a szavakat. Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

196 Higgyetek Istenben. Ne kételkedjetek. Legyetek jó bátorságban. Az Ő eljövetelének ideje közel van.

197 Most ma este kiadtunk sok imakártyát. Hányan vannak itt imakártyákkal, emeljétek fel a kezeteiket. Nehéz lenne nekem átjutni ezen a csoporton, és a megkülönböztetéssel, ha az Úr megadná ezt. De had vegyek csak egy pillanatot, hogy megkérdezzem, hányan itt nincs imakártyája, és imádkozol, hogy Isten meggyógyítson téged? Segítsen meg Isten most mindnyájukat.

198 Én a ti testvéreitek vagyok. Jézus a ti Megváltótok. Isten a mi Atyánk. Mi emberek vagyunk. Mi nem vagyunk ebből a világból, ha Istentől születtünk, Fentről vagyunk. Most, mielőtt elkezdjük az imasort, hogy imádkozzunk a betegekért... És vannak itt férfiak az emelvényen ma este, akik imádkoznak a betegekért szintén, és szolgálók ott kint, akik imádkoznak a betegekért. Nem akarom azt a benyomást kelteni, hogy én vagyok az egyetlen, aki imádkozik a betegekért. Látjátok? Isten nem... Neki nem kell használni engem. Ő használhat téged, vagy bárkit. Az a dolog, hogy elhiggyük, amit Ő mond az Igazság.

199 De most, amit mondtam ez igazolja, ami mondva volt, hajtsuk le a fejünket csak egy pillanatra. Imádkozzatok, és ha betegek vagytok és nincs imakártyátok, imádkozzatok, és mondjatok valamit így: „Úr Jézus, tudom, hogy a Biblia azt mondja, hogy a hit imája megmenti a beteget; Isten felemeli őt. És szintén azt mondja, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké.”

200 Ha Ő ugyanaz, akkor ugyanazt kell cselekednie, ugyanúgy kell tennie. És aztán újra, a Biblia azt mondja, hogy az Istennek Igéje élesebb, mint egy kétélű kard, és felismeri a szívben lévő gondolatokat. Tudjuk, hogy amikor az Ige testé lett Jézus Krisztus Személyében, az Isten Fiában, ez pontosan az, amit Isten cselekedett az Ő Fián keresztül. Jézus azt mondja a Szent János 14-ben, „A cselekedetek, amit Én teszek, ti is fogjátok, sőt nagyobbat és többet, mert én az Atyámhoz megyek.”

201 És most a Biblia azt is mondja a Zsidókhoz írt levélben, hogy Ő most a Főpap. Mindannyian hisszük ezt? Biztosan. Ő a Főpap, akit megérintett a mi gyarlóságaink érzése.” Most, „Ő van.” Nem én vagyok; Ő van. Nem ember. „Ő most egy Főpap, akit megérintett a mi gyarlóságaink érzése.”

202 Most ha úgy érzitek és készen álltok kilépni, és csak szabadítsátok ki magatokat minden hitetlenségeitekből, és mondjátok, „Engedd, hogy megérintselek Téged, nagy Főpap!” Most ha Ő a Főpap, és ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké, Ő úgy fog cselekedni, amint akkor cselekedett, mert Ő ugyanaz.

203 Egy asszony megérintette Őt egyszer, amikor Ő itt volt a földön, szemmel láthatólag, az ő kezével. Ő érezte az érintést, megfordult és azt mondta, „Ki érintett Engem?” És mindannyian tagadták. De Ő felismerte a gondolatokat, és megtalálta az asszonyt, elmondta neki, mi volt a baja, és a hite meggyógyította őt.

204 Most Ő ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Talán az asszonynak nem volt imakártyája, de volt hite. És ez minden, ami szükséges. A hit. Érintsetek meg a nagy Orvost. És egy Isteni ajándék által, ha én csak félre tudom tenni magamat az útból, engedve, hogy a Szentszellem azt mondja, amit Ő akar, és tegye, amit Ő akar. És ez egy ajándék, nem csak képzelet. Ha ez elképzelés, akkor nem fog működni. Ha ez valóság, akkor működik. Ez az, amit Jézus mondott, „Nem Én vagyok, aki cselekszik, az Én Atyám, aki Bennem lakik.” Így ez nem lehetek én. Ő volt az Isten Fia; én egy bűnös vagyok, kegyelme által megmentve.

205 Csak higgyetek. Ne sűrgessétek. Csak higgyetek, és mondjátok, „Úr Jézus, engedd, hogy megérintsem a ruhádat.” Csak imádkozzatok egyszerűen. Csak haladjatok imában. Mindenki maradjon ott, ahol van, csak imádkozzatok és higgyetek.

206 Csak higgyetek, és ne legyetek sürgetésben. Ne próbáljátok kényszeríteni. Csak higgyetek. Most hisztek, mindenki? El tudjátok hinni? Felejtsétek el az egész múltat. Gondoljátok, hogy Jézus megígérte ezt. Tudom ez szokatlan, de Jézus megígérte ezt.

207 Most ha akartok, legyetek áhítatosak csak egy pillanatra, akkor kezdjük az imasort. Nem mondom, hogy Ő meg fogja tenni ezt. Ő lehet. Isten kegyelme által, én elengedem magamtól a gondolatom, az én saját gondolkodásom. Talán Ő...

208 Most ha úgy érzitek, felemelhetitek a fejetekeket, és csak nézzetek ezen a módon, és legyetek imádságban. Ahogy Péter és János azt mondta, „Nézz rám,” nem, „nézz ránk,” inkább, nem azt jelenti... Csak figyeljen arra, amit ők mondtak.

209 Most ti egy hallgatóság vagytok. Alig van itt bárki, akit én ismerek, ezeken a Martin fiúkon kívül, akik itt ülnek. És azt hiszem ez Daulton testvér itt lent ülve, nem vagyok biztos benne, az ő színes szemüvegébe. Próbálok azokra kitérni ott, az emberekre, akiket nem ismerek.

210 Nos, most Jézus Krisztus jöhet az Ő erejével, hogy láthassátok ennek a napnak ígéretét, amit a Szentírás megjövendölt erre a napra, még a Malakiás 4 szerint, azt muszáj beteljesíteni. Valamit meg kell tenni. Isten megígérte azt.

211 Itt ül egy hölgy. Holnapra a kórházba rendelték. Ő egy balesetben volt, autóbalesetben. Megsérült, a belső része és a karja. Neked nincs egy... van imakártyád, hölgyem? Nincs. Teljesen idegen vagyok neked? Nem ismerlek téged. Mi nem ismerjük egymást. [A testvérnő azt mondja, „Nem, uram. Hallottam, hogy prédikálsz.” - Szerk.] Asszonyom? [„Hallottam, hogy prédikálsz.”] Csak hallottál engem prédikálni, de tudod, hogy semmit nem tudok rólad. Ezek a dolgok az igazság? Ha az, emeld fel a kezed. Isten áldjon. Rendben, uram. Higgyél, nem kell menned. A bajodnak vége.

Mit érintett meg a hölgy?

212 Van egy férfi, aki közvetlenül a háta mögött ül. Nem látjátok a Világosságot? Nézzétek meg azt a borostyán-sárga színű Fényt mozogva. Ez egy férfi, aki közvetlenül a háta mögött ül. Imádkozik valamiért; ez egy testvér, aki a kórházban van. Hiszed, hogy Isten meggyógyítja a testvéredet, visszaadja neki a megfelelő értelmét, és mindent, és kijavítja őt? Hiszed ezt? Idegen vagyok neked. Igaz ez? Ez egy... Higgy! Rendben, te tudod...

Mit érintett meg?

213 Itt van egy hölgy hátul jobbra, itt ül hátul. Ő van... Látjátok a Fényt, tudjátok látni Azt? Nézzetek ide. Nézzétek, mindenki nézze, látjátok egyenesen itt, egy borostyán-sárga kinézetű Kör (Gyűrű). Pontosan Az alatt van egy hölgy. Ő itt van, imádkozik valakiért. Ez két gyermek, unokája, dédunokája. A hölgy nem innen van. Kaliforniából, és idejött, hogy imát kérjen.

214 Van ott valaki vele, szintén. Ez a nővére. Ő egyenesen itt ül hátul, abban a piros ruhában. Epilepsziája van. Ez igaz. Kaliforniából, és magaddal hoztad őt. A neved Mária. Hiszel teljes szívedből. Ezek a dolgok igazak? Integess a kezeddel, ha ez igaz. Hiszel teljes szívedből? [A testvérnő azt mondja, „Igen.” - Szerk.] Akkor megkaphatod, amit kértél. Most bárki megkérdezheti az embereket, hogy ismertem-e őket... Van imakártyád, hölgyem? Nincs? Nincs rá szükséged.

215 Itt van egy férfi, itt hátul ül, rám néz, a sor végéről. Térdével van baja. Ha elhiszi, hogy Isten meggyógyítja a térdét, meglehet, amiért imádkozik. Elhiszed? Rendben van, a térd bajodnak vége, uram. Van imakártyád? Nincs imakártyád? Nincs rá szükséged.

Most, „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké!”

216 Itt ül egy hölgy, női baja van. Hiszel? Igen, a hölgy... Ó, Istenem, ő elmulasztja azt. Egy piros kabátban. A neve Daily kisasszony. Higgyél teljes szívedből. Az Úr Jézus Krisztus meggyógyít, Daily kisasszony.

217 Kérdezzétek meg a hölgyet, hogy ismerem-e. Soha nem láttam őt az életemben. A Mennyei Atya tudja ezt.

Azt mondjátok, „Miért hívtad őt a nevéen?”

218 Nos, Jézus azt mondta, „A te neved Simon. Jónás fia vagy.” Igaz ez? Most Ő nem ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké? [A gyülekezet azt mondja, „Ámen.” - Szerk.] Hiszitek, hogy ez az igazság? Most, mit mondott Jézus? Ez meg fog történni.

219 És ne felejtsetek el, ez volt az utolsó jel, ami adva volt a választott Gyülekezetnek, Ábrahámnak és az ő csoportjának, mielőtt a megígért fiú megjelent. Igaz ez? Isten adott jeleket Ábrahámnak az egész utazása alatt, így van a Gyülekezettel is. De amikor az Úrnak Angyala leszállt, hogy tegye, Ő elpusztította a hitetlen pogányokat; és megjelent a várva-vár fiú, Izsák.

220 Ez a szolgálat hamarosan befejeződik, és a várt Fiú meg fog jelenni, Önmaga. A Gyülekezet jött a megigazulásból, a Lutheránusokon át; megszentelődésen, Wesley-n át; a Szentszellem keresztségbe, a pünkösdieken át; és most befejeződik a Zárókő szolgálatban, mindezek a mintaképek (típusok) pontos időben Bevégeződik (Tökéletességbe); a negatív árnyékok pozitívvá válnak, akkor Jézus el fog jönni, hogy elragadja az Ő Gyülekezetét, egy napon, azokat, akik hisznek.

221 Különítsétek el magatokat a hitetlenségtől, és higgyetek ma este. Meg fogjátok tenni? [A gyülekezet azt mondja, „Ámen.” - Szerk.]

222 Engedjük azokat, akiknek imakártyájuk van most, kezdjük... azt hiszem huszonöt személyért imádkoztam a múlt este. Igaz ez? Azt gondolom, hogy ez volt az első huszonöt. Most huszonhat, huszonhét, huszonnyolc, harminc, sorakozzanak fel ide. Az első számú imakártyák ezen az oldalon sorakozzanak fel itt. Megteszitek most?

223 Most nekünk van a megkülönböztetési sor imakártyák nélkül. Szóval, ha az emberek azt mondják, hogy elolvastam, amit ők írtak az imakártyára, ott volt... Azok az emberek, akiknek nem volt imakártyájuk. Ők csak emberek voltak, ott ültek, és most menjünk tovább. Hány ember látta, hogy fél órán át tartott, vagy tovább, látták a dolgokat megtörténni! De látjátok, nekünk kell megtartani egy kis erőt. Nekem van negyvenvalahány összejövétel előttem, lent a déli részen.

224 És most menj át ide az imakártyáddal, menjetek át erre az oldalra. Mindenki, akinek A imakártyájuk van, jöjjön át erre az oldalra ide, az A imakártyák.

225 Most, mi a többiek, énekeljünk Istennek, Csak Higgy. Megteszitek? Mindannyian együtt.

Csak... (Ez minden. Csak hinni, mit? Hinni az Ő Igéjét)... csak higgy,

Minden lehetséges, csak higgy;

Csak hiszek...

Uram... Uram...

226 [Branham testvér a következőt mondja valakinek az emelvényen - Szerk.] Talán ha jobbra lemennék ide, talán jobb lenne? Lehetne, hogy lemegyünk ide imádkozni a betegekért? Lemenjünk ide imádkozni a betegekért? Úgy tűnik, mi tudnánk.

227 Hányótokat érdekel ezeknek az embereknek a gyógyulása? Most látjátok, a gyógyítás Istenhez tartozik. Igaz ez? Most, ha Jézus itt állna ma este ebben az öltönyben, amit Ő adott nekem, és viselné ezt az öltönyt, Önmaga, a...

Ha azt mondanátok, „Uram, meggyógyíts engem.”

228 Ő azt mondaná, „Én már megtettem azt.” „Ő megsebesítettett a mi vétkeinkért; az Ő sebeiben (korbácsütései által) meggyógyultunk.” Igaz ez? Látjátok, Ő már megtette azt; ez a múltban van.

229 Azt mondjátok, „Uram, ments meg engem.” Ő már megtette azt. Nem számít, mennyit sírsz, vagy imádkozol, és vered a padot, az nem fog megmenteni, amíg nem hiszed el, és nem fogadod el, amit Ő tett érted. Igaz ez?

230 Ugyanaz a helyzet van. Én nem gyógyítom az embereket. Nem tudom meggyógyítani az embereket. De mit tenne Ő, ha ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké? Ő tenné pontosan azt, amit most tett, mert ez, amit Ő megígért erre a napra. Hányan tudjátok, hogy ez, amit Ő megígért? [A gyülekezet azt mondja, „Ámen.” - Szerk.] Ő megígérte ezt. Igen, uram. Ő megígérte ezt a teljes Szentírásban. Mindannyian vegyétek a szalagokat a *Hét Gyülekezeti Korról*, és dolgokról, látjátok, azok a dolgok bizonyítva vannak a Szentírás által, hogy igaz.

231 Most ti álltok ebben az imasorban, hogy lejjön a megkülönböztetés erre a sorra. Jézus látott egy látomást és azt mondta, „Észreveszem, hogy hatékonyság (erény) ment el Tőlem.” Ez erő. Igaz ez? Látomások, te egy másik világban vagy. Most Ő itt van. Ő az, akit megérintetek. Látjátok? Most, csak pontosan azonosítja, hogy Ő itt van velünk.

232 Most hányan fogjátok elhinni, ha csak átmertek ezen a soron, és én imádkozom, és kezeimet rátok teszem, és visszamentek a helyetekre? Hiszitek, ha itt imádkozom értetek, és rátok teszem a kezeimet, mindannyian meggyógyultok?

233 Hiszitek, hogy a Szentszellem itt van? Pontosán haladhat tovább azt csinálva. Ha el akarjátok játszani ezt a sort, és csak tovább haladni többször, miért tennénk azt. Látjátok, ez az, ami, a Szentszellem itt van. Látjátok? Ez nem... ez csak feladni a gondolataitokat, ha ezt tennétek, többet hinnétek.

234 De sok embert tanítottak, „Tegyétek kezeiteket rájuk.” A Biblia azt mondta, „Ő elküldte az Ő Igéjét és meggyógyította őket.” Nos, pontosan ezt tette most,

mege erősítette az Ő Igéjét, elküldte nektek, igazolta Azt, és Az meggyógyította őket. A pogány azt mondta...

A Zsidó azt mondta, „Gyere, tedd a kezeidet az én lányomra, és élni fog.”

235 A Római azt mondta, „Nem vagyok méltó, hogy Te az én tetőm alá jöjj. Csak szöld a szót!” Hát bizony. Ez az, amit én próbálok, hogy kapjatok hitet, látjátok.

236 De ha akarjátok, hogy legyen imádkozva, és kezek rátok helyezve, most én akarom, hogy mindegyikötök csatlakozzon hozzám imádságban, amikor imádkozunk az emberekért.

Hajtsuk meg a fejünket.

237 Úr Jézus, most imádkozom az emberekért. Ők tudják, hogy Te itt állsz. Ők tudják, hogy az emberek között vagy. És amikor ezek az emberek átmennek ma este ezen az emelvényen, ne úgy legyen, hogy Ők csak hozzám jönnek, a Te szolgáláshoz, vagy ezekhez a Te másik szolgálóidhoz, akik itt ülnek. Legyen, hogy felismerjék, hogy Ők az élő Isten templomához jöttek, Ők jönnek egy ígélet alá, amit Isten mondott, „Ezek a jelek fogják követni azokat, akik hinni fognak. Amikor kezeiket betegekre teszik, azok meggyógyulnak.” Ő megígérte ezt. Ő megígérte, hogy minden ember, aki hisz, megmenekül. Mindenki, aki hisz a gyógyulásban, meggyógyul. Atyám, segíts a mi hitetlenségünkön most.

238 Nektek van ma este itt azonosításotok Magával a Szentírással, hogy megmutasd nekünk, hogy Te itt vagy. Most engeddd megtörténni, hogy minden személy, aki átmegy ezen a dobogón, vagy ebben a hallgatóságban, ne legyen egy személy se gyenge közöttünk, amikor a szolgálatnak vége van. A nagy Szentszellem jöhessen az Ő népe közzé és kenjen fel minket, mindenkit, Uram, mindezeket a szolgálókat, mindezeket a Te szolgálóidat, akik itt ülnek, százával. Atyám, imádkozom, hogy minden imáink eljussanak Hozzád, amíg itt vagyunk a Te Isteni Jelenlétedben. És ezek az emberek megérthessék, amint elhaladnak ezen az emelvényen, hogy ma este van az ő gyógyulásuk estéje, ha el tudják hinni azt.

239 Most azt akarom, hogy mindenki folytassa az imádságot, amint az emberek elhaladnak, és én mindegyikre ráteszem kezeimet az ő gyógyulásukért.

240 Gyere, uram. Imádkozom ezért a testvéremért. Jézus Krisztus Nevében gyógyuljon meg.

241 Imádkozom ezért a testvérért. Jézus Krisztus Nevében gyógyuljon meg.

242 Imádkozom az én testvérnőmért, Jézus Krisztus Nevében, az ő gyógyulásáért. Ámen.

243 Imádkozom az én testvérnőmért, Jézus Krisztus Nevében, az ő gyógyulásáért.

Imádkozom az én testvérnőmért, Jézus Krisztus Nevében, az ő gyógyulásáért.

Imádkozom az én testvérnőmért, Jézus Krisztus Nevében, az ő gyógyulásáért.

244 Imádkozom az én testvéremért, Jézus Krisztus Nevében, az ő gyógyulásáért.

245 Imádkozom az én testvérnőmért, Jézus Krisztus Nevében, az ő gyógyulásáért.

246 Imádkozom az én testvéremért, Jézus Krisztus Nevében, az ő gyógyulásáért.

Imádkozom az én testvéremért, Jézus Krisztus Nevében, hogy Te meggyógyítsd őt.

247 Én helyezem kezeimet a mi testvérünkre, Jézus Krisztus Nevében, az ő gyógyulásáért.

248 Én helyezem kezeimet erre a testvérré, Jézus Nevében, az ő gyógyulásáért.

249 Az én kezeimet helyezem erre a testvérré, kérem az ő gyógyulását, Jézus Nevében, miközben ő az Isteni Jelenlétben van itt most a Te kenetedtől.

250 Gyógyítsd meg ezt a testvérnőmet, Atyám, imádkozom Jézus Krisztus Nevében. [A testvérnő azt mondja, „Köszönöm Neked, Jézus.” - Szerk.]

251 Mennyei Atyánk, amint az embereknek egy nagy serege imádkozik, mi felismerjük a Te Jelenlétedet. Gyógyítsd meg ezt a testvérnőt, imádkozom Jézus Nevében.

Gyógyítsd meg az én testvérnőmet, Atyám, Jézus Nevében imádkozom.

Kezeimet teszem az én testvéremre, megemlékezésben a Te Igédrről, az ő gyógyulásáért, Jézus Nevében. Legyen így, Atyám, ezek a jelek követik azokat, akik hisznek; amikor betegek teszik kezeiket, azok meggyógyulnak.

Add a gyógyulást az én testvéremnek, Atyám, amint kezeimet helyezem rá a Jézus Krisztus Nevében.

Jézus Krisztus Nevében helyezem kezeimet a testvérnőre az ő gyógyulásáért.

Jézus Krisztus Nevében helyezem kezeimet az én testvérnőre az ő gyógyulásáért.

Jézus Krisztus Nevében helyezem kezeimet az én testvéremre az ő gyógyulásáért.

Megáldom ezt a testvéremet, a Jézus Krisztus Nevében, a hit gyógyulásáért.

Úr Jézus, én helyezem kezeimet a gyermekekre, hogy Te meggyógyítsd az ő testét, és tedd azt egészséggé. Megtennéd ezt, Atyám, Te megígértet ezt.

Jézus Krisztus Nevében a mi testvérnőnk legyen meggyógyulva.

Énekeljétek azt tovább most, ne kételkedjétek. Minden rendben lesz. Hiszitek azt? Hiszitek azt?

Jézus Krisztus nevében hadd legyen a mi testvérnőnk meggyógyítva.

Uram, Jézus Krisztus Nevében, hadd legyen a gyermek meggyógyulva. Ne kételkedj. Hidd azt.

Atyám, gyógyítsd meg ezt a kis testvérnőt, imádkozom Jézus Nevében. Ámen. Ne kételkedj. Most hiszed azt? Látod, ez az, ahogy történt. Pontosan, amit mondott, teszi.

Atyám, Istenem, kezeimet az én testvéremre helyezem, Jézus Krisztus Nevében, hadd legyen ő meggyógyulva.

Atyám, kezeimet az én testvéremre helyezem, Jézus Krisztus Nevében, hadd legyen ő meggyógyulva.

Atyám, Istenem, kezeimet helyeztem az én testvéremre, kérlek Jézus Nevében, az ő gyógyulásáért.

Hasonlóképpen az én testvéremre itt, Atyám, kezeimet helyezem, megemlékezve a Te Igédre, és kérlek az ő gyógyulásáért.

A Jézus Krisztus Nevében, kérem a gyógyulását az én testvéremnek.

Az Úr Jézus Krisztus Nevében, kérem az én testvérnőmnek a gyógyulását. Legyen ez így.

Uram, imádkozom, hogy Te meggyógyítanád az én testvérnőmet, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Shirley testvérnő. Miért, áldjon téged. Mennyei Atyám, imádkozom az én Shirley testvérnőmért, hogy Te meggyógyítanád őt, Jézus Nevében. Ámen.

Mennyei Atyám, kezeimet helyezem erre a testvérnőre Jézus Krisztus Nevében az ő gyógyulásáért.

Jézus Krisztus Nevében, kezeimet helyezem a mi testvérnőnkre az ő gyógyulásáért.

Mennyei Atyám, kezeimet helyezem erre a testvérnőre. Te mondtad, hogy tegyük ezt, Uram. És én ezt teszem, mert hiszek Neked. Én összekapcsolom magam, az én hitemet, az én lelkemet vele, és kérem az ő gyógyulását, Jézus Nevében. Ámen.

Kezeimet helyezem erre a kisleányra Jézus Nevében, és kérem az ő gyógyulását.

Kezeimet helyezem erre a testvérnőre Jézus Nevében, kérem az ő gyógyulását.

Mennyei Atyám, kezeimet helyezem erre a kislányra Jézus Krisztus Nevében, kérem az ő gyógyulását.

Hát bizony. Te és a gyermek? A gyermeked. Mennyei Atyám, kezeimet helyezem erre a kisleányra, és kérem az ő gyógyulását, Jézus Nevében. Ámen.

Mennyei Atyám, kezeimet helyezem erre a kislányra, Jézus Nevében és kérem az ő gyógyulását.

Waldrop testvérnő, Isten áldjon téged. Itt van egy hölgy, biztosan tudjátok, milyen gyógyulása volt. Ő vissza lett hozva az életbe tizenöt évvel ezelőtt az imasorban, [Waldrop testvérnő azt mondja, „Igen, az tizenhét éve volt.” - Szerk.] tizenhét évvel ezelőtt ő meghalt, rákkal a szívében. Az orvosnak van itt egy feljegyzése arról. Waldrop asszony. Hányan tudjátok, hogy így van, Phoenix-ben, emeljétek fel a kezeteket?

Mennyei Atyám, a Te gyógyításaid hosszan tartóak, mindaddig, amíg hiszünk. Imádkozom Waldrop testvérnőért, tedd őt egészségessé, Jézus Nevében. Ámen. Álld meg a testvérnőt.

Mennyei Atyám, kérem az én testvéremnek a gyógyulását, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Atyám, kezeimet helyezem erre a kisfiúra, Jézus Krisztus Nevében kérem az ő gyógyulását. Ámen.

Atyám, kezeimet helyezem erre a testvérnőre, Jézus Krisztus Nevében, az ő gyógyulásáért.

Mennyei Atyám, kérek kegyelmet és gyógyulást az én testvérnőmnek. Add ezt neki ma este. Kezeimet helyezem rá és összekapcsolom magamat imádságban az ő gyógyulásáért Jézus Nevében. Ámen.

Mennyei Atyám, kezeimet helyezem az én testvérnőmre az én hitem imájával. Ő is hisz. Hadd legyen ő meggyógyulva, Atyám, Jézus Nevében.

Mennyei Atyám, kezeimet helyezem az én testvéremre itt, szintén hiszünk az imádságunkban, mindannyian imádkozunk együtt, Atyám, hisszük, hogy ez meg fog történni, kérlek Jézus Nevében. Ámen.

Mennyei Atyám, kezeim ezen a testvérnőn, kérem az ő gyógyulását Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Mennyei Atyám, ismét ezen a kis testvér testén, aki itt áll, kezeimet helyezem, hiszem, hogy Te hallod, és az én imádságom vele, az egész gyülekezettel, hisszük, hogy Te meggyógyítod őt, Jézus Nevében. Áldjon meg téged testvér.

Mennyei Atyám, imádkozom a testvérnőm gyógyulásáért, kezeim rajta, szívem kihagy érte, Uram. Kegyelmezz és gyógyítsd meg őt Jézus Nevében.

Mennyei Atyám, ez az édes kislány áthalad a közönségen, akárcsak a szülei. A kezeimet helyezem rá Jézus Krisztus Nevében, Aki a kisgyermekre helyezte az Ő kezeit, hogy megáldja őket. Legyen ő megáldva és meggyógyulva, Atyám, Jézus Nevében. Ámen.

Mennyei Atyám, kezeimet helyezem a mi testvérnőmre, amint ő elhalad itt, Jézus Krisztus Nevében, legyen ő meggyógyulva. Ámen.

Hasonlóképpen erre a testvérnőre, Atyám, kezeimet helyezem Jézus Krisztus Nevében, legyen ő meggyógyulva.

Mennyei Atyám, kezeimet helyezem az én testvéremre Jézus Krisztus Nevében, legyen ő meggyógyulva.

Atyám, Istenem, kezeimet helyezem az én testvéremre Jézus Krisztus Nevében, legyen ő meggyógyulva.

252 Szintén az én testvéremre itt, Atyám, kezeimet helyezem. Jézus Nevében, legyen ő meggyógyulva.

253 Atyám, Istenem, Jézus Krisztus Nevében kezeimet helyezem az én testvérnőmre. Legyen ő meggyógyulva a Nevében [Branham testvér köhög - Szerk.] Jézus Krisztusnak. Bocsáss meg, Atyám.

254 Kezeimet helyezem erre a testvérré, és kérem az ő gyógyulását, Jézus Nevében. Ámen.

255 Jézus Krisztus Nevében kezeimet helyezem az én testvéremre, és kérem az ő gyógyulását, Isten dicsőségére. Ámen.

256 Mennyei Atyánk, kezeimet helyezem az én testvéremre, és kérem az ő gyógyulását. Összekapcsolva imámban, Uram, az ő imájával, és a gyülekezetnek imájával, amint ma este összegyűjtöttél. A kezeim rajra, azonosítsd az én hitem Isten Fiában, kérem az ő gyógyulását. Ámen.

257 Most van itt néhány tolószékes eset, amiért imádkozni akarok.

Mennyei Atyám, kezeimet helyezem erre... ? ...irgalmad és kegyelmed legyen velük Uram... ? ...a Jézus Krisztus Nevében. Szintén erre a kis testvérnőre, Uram, Istenem. Sátán, mi kiűzünk téged azokból... ? ...Adj nekik erőt és egy inspiráló életet; erősítsd meg őket, Uram... ? ... [Üres hely a szalagon - Szerk.]

258 Jézus egyszer azt mondta, „Tudjátok, mit tettem veletek?” Pontosan azt tettem, amit Isten parancsolt.

259 Most imádkozzunk együtt mindannyian. Amint Istenre teszitek figyelmeteket, tartsátok az imádságot. Emlékezzetek, higgyetek most, higgyetek velünk. Mindannyian itt, akik betegek, és nem volt imakártyájuk...

260 Most mi fogunk imakártyákat kiadni ismét, holnap este, félhétkor vagy hétkor, valami ilyesmi, félhét vagy hét, így nekünk lesz imasor újra holnap este. Sajnálom, hogy ma este egy kicsit hosszán tartottalak titeket az imasor miatt. Isten áldjon meg titeket.

Most hajtsuk meg a fejünket újra.

261 Amint imádkozunk, Atyám, megbocsájtjuk minden embernek az ő bűnét ellenünk. Ha találnál bármit bennünk, ami nem hasonlít Hozzád, bocsásd meg nekünk, Uram. Mert azt mondták, hogy mi „Istennek írott levelei vagyunk, amint minden ember olvas.” És ahogy engedelmeskedtünk a Parancsolataidnak, láttuk a Te jelenléteddel azonosítottad Magad velünk; az emberek feljöttek erre az emelvényre bizonysgot téve a hitükről. Kezeinket helyeztük rájuk, Atyám. Nem csak, mint egyikünk, de mindannyian együtt imádságban, kezeinket rájuk helyezve, hisszük, hogy Te meggyógyítod a testüket.

262 Te azt mondtad, amikor itt voltál a földön, „Ha bármit kértek az Atyától az Én Nevemben, Én megteszem azt.” Jézusnak... Isten Fiának, ez volt a Te ígéreted, Uram.

263 És az az Egy, aki tette az ígéretet, azonosította itt Magát ma este, hogy teljesítse az Ő ígéretét. Így ez volt teljesítve, a Te Parancsolataid, betegekre helyezve kezeink. Most hadd legyen az megcselekedve. Ez meg van írva, legyen úgy. Jézus Krisztus ereje hadd törjön elő ma este, és különítsen el itt minden személyt, minden hitetlenségtől, és engedd Jézus Krisztus Jelenlétét, az Igét, Aki ismeri a mi szívünknek gondolatait, hadd vegyen Az felsőbbrendűséget minden szívben ma este.

264 És mi megdorgáljuk Sátánt és az ő sötétségének minden erejét, az ő hitetlenségének minden erejét. Az Istennek Szelleme felemelt egy színvonalat (minőséget, zászlót) ellened, Sátán. Te egy legyőzött lény vagy. Jézus Krisztus legyőzött téged a Golgotán.

265 Ő feltámadt a harmadik napon, győzedelmeskedett a halál fölött, a pokol fölött, és a sír fölött. Felemelkedett a Magasságba és ajándékokat adott az embereknek. Ő itt van ma este Személyesen. Azt mondta, „Egy kis idő, és a világ nem fog látni Engem többé; ti mégis fogtok Látni Engem, mert veletek leszek, még bennetek is, a világ végéig.” Mi látjuk az Ő Jelenlétét itt ma este, beteljesítve az Ő Igéjét. Hit által hisszük, hogy minden beteg személy meggyógyul itt, Isten dicsőségére, a Jézus Krisztus Nevében.

266 És az emberek azt mondták, „Ámen.” [A gyülekezet azt mondja, „Ámen.” - Szerk.] Isten áldjon meg titeket. Vissza a testvérekhez.
